Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

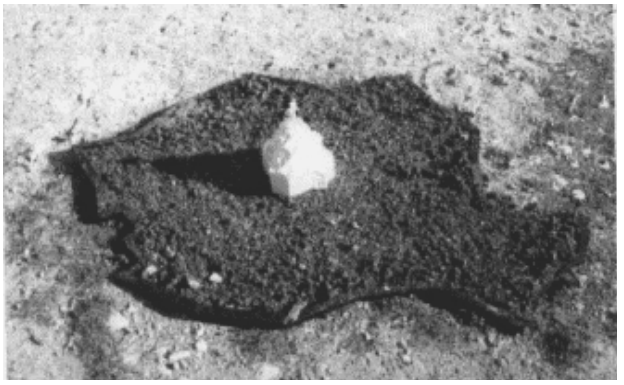
316

se distribuie gratuit

editura Ro-Emaus 2024

mai - iulie 2024

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricasa.

Cuvântul lui Dumnezeu

O, hai la veghe, hai, fii ai credinței ortodoxe, căci războiul e pe pitite! Nu dați dintre voi pe cei plini de har dintre slujitorii de altare, și care bat clopoțelul cel pentru veghe, căci s-au vândut lui antichrist slujitorii cei mari de peste biserică și aleg ei pe Baraba, pe Arie, pe antichrist, iar pe Mine Mă dau din fața turmei!

O, vine o vreme rea pentru cei care Mă scot de la cârmă, și vine o vreme bună pentru cei ce-Mi rămân statornici, oricât ar rămâne ei de puțini față de cei ce stau pe întuneric de partea lui antichrist și-și vând pe nimic sufletul lor.

pagina 12

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei

Mă las cuvânt peste grădină și punem hrană cerească pe masă și Mă așez cu sfinții și cu voi la masă, fiilor cu care-Mi port lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi, iar în duminica aceasta sunt însoțit de mărturisitoarea venirii Mele de la Tatăl acum două mii de ani, samarineanca pe care am întâlnit-o la fântâna lui Israel, căci vorbind Eu cu ea la fântână despre cele de sus pentru om pe pământ, ea M-a cunoscut că sunt Hristosul Cel proorocit să vină, și s-a umplut de dor și de drag inima ei și M-a urmat apoi cu pașii vieții ei și i-a tras la Dumnezeu pe cei din casa ei și pe mulți din cetate, și M-a vestit ea pe pământ apoi că sunt venit de la Tatăl și că împart ridicare și iertare și darul credinței și semne și minuni, o, și creștea în mulți credința în venirea Mea de la Tatăl, iar cei din fruntea poporului n-au putut să se aplece să creadă, o, n-au putut și nu pot aceasta cei ce se vor mari pe pământ, iar Eu, Domnul, M-am descoperit celor ce nu întrebau de Mine și le-am dat lor bucuria și pacea și viața și puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce mărturisesc pe Dumnezeu peste pământ, și iată sărbătoarea Mea cu ea, cu această

uceniță mărturisitoare, și cu voi aici, în grădină la fântână, fiilor, și pace vouă cu cei din cer la masă, căci această uceniță are nume de înger al fântânii întâlnirii, are așezare în grădină aici, are lucrare din cer, iar lucrarea Mea cu voi are sprijin și sfinți de ajutor din cer pentru voi, o, fiilor!

Așadar, pentru toți cei care sunt în numărul poporului cuvântului Meu din vremea aceasta, Eu, Domnul, fac îndemnul cel sfânt și spun: O, fiilor, iubiți cerul, iubiți-l și așezați-l pe pământ și lucrați-l și păziți-l cu voi și la voi și fiți locuitori ai cerului pe pământ, că omul a căzut din cer, a căzut din rai acum șapte mii de ani și mai bine, căci a ales să nu asculte în rai și a căzut în neascultare de Dumnezeu Făcătorul.

O, iubiți cerul, fiilor, căci lumea este iadul, iar cerul este raiul care trebuie așezat și lucrat pe pământ la vedere, și să se teamă diavolul văzând această împlinire sfântă acum, la sfârșit de timp, când se crede el biruitor peste oameni și peste Dumnezeu! Voi însă treceți din trup în duh, din mărginire în nemărginire, și veți mângâia cerul și pe Făcătorul a toate, căci am spus samarinencei atunci la fântână, i-am spus că adevărații închinători vor lucra cu duhul și cu adevărul și cu puterea credinței, nu cu ridicarea de locașuri împodobite pentru închinare cum știu oamenii să-și facă, ci cu așezare în sfințenie a oamenilor, cărora le trebuie pe Dumnezeu cu ei, nu case de rugăciune ca și cei de acum două mii de ani, ci așa cum lucram Eu în duh și în adevăr, că Mă purtam cu ai Mei pe poteci, pe pajiști, pe malurile apelor, prin grădini pline de flori și de pomi ca să poată veni după Mine cei necăjiți, cei neluați în seamă, cei neajutorați, cei care cred pe Dumnezeu lucrător pe pământ, nu în cer și atât, și iată, fericiți sunt cei ce cred cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el, Eu așa am spus, fiilor!

Acum vă învăț cerește și vă spun: treziți și lărgiți în voi lucrarea îngerului Meu din voi, căci omul doarme și nu se mai scoală din această adormire, o, și se face greu pentru Dumnezeu, căci conștiința înseamnă Dumnezeu lucrător în om pentru viața sufletului, înseamnă îngerul Domnului în inima și în mintea omului, o, fiilor. Așadar, iată, îndeletniciți-vă să vorbiți mult și tot mai mult cu Dumnezeu, cu Mine, fiilor, ca să prindem drag unul de altul, ca să ne dorim, ca să nu ne pierdem unii de alții, fiilor. O, vorbiți cu Dumnezeu, vorbiți frumos! Ce frumos este să faceți aceasta, o, fiilor! Câtă împărăție a cerurilor trăiește și lucrează în om pe pământ, atâta va avea el parte de ea în împărăția veșniciei, când Eu, Domnul, voi veni cu ea pentru cei ce au purtat-o pe ea în ei și cu ei pe pământ.

Duhul lui Hristos să fie duhul vostru, fiilor. Nu țineți cu voi înșivă, așa v-am povățuit, și veți pricepe lucrând așa Duhul lui Hristos lucrător în voi, și din voi în lături, și va fi ca în cer cu voi și între voi. Iar acum să înțelegem bine această lucrare hrănită din cer în om, căci împăratul David grăia mult, mult cu Dumnezeu, și avea vreme destulă să facă aceasta mai mult decât tot ceea ce lucra el în mijlocul poporului îngrijit de el, iar grăirea lui cu Mine tot timpul avea ca izvor al ei frica de Dumnezeu, fiilor. Frica de Domnul îl face pe om să vorbească cu Dumnezeu ca David, ca profeții, ca toți rugătorii mari, care se temeau fără Dumnezeu tot timpul cu ei, și iată, lucrând îți odihnești pacea sufletului, iar nelucrând nu ai pace, numai că trebuie înțeleasă bine această taină sfântă cu omul pe pământ, cu Domnul pe pământ, fiilor.

Mintea omului greșește mereu, mereu, din pricina mărginirii ei și a trupului ei, căci omul este pentru el însuși când se alege pentru el, o, și de aceea Eu, Domnul, v-am povățuit adesea pe voi și v-am rugat să treceți din trup în duh ca adevărați închinători ai lui Hristos, să treceți din mărginire în nemărginire, fiilor, căci duhul nu este cu măsură sau cu margine, ci este nemărginire, și asta-i trebuie omului, nemărginirea, fiilor, numai că omul este mult prea învățat cu mintea lui și cu puținul ei cel trecător, și e mică de tot mintea lui și-și ține parte, săraca de ea, și pierde omul pentru ea pe Dumnezeu.

Tot ceea ce vă spun Eu vouă în ziua aceasta în amintirea cuvintelor pe care le-am grăit samarinencei la fântâna lui Israel, o, așa trebuie să înțeleagă cel care voiește să se închine Domnului în duh și adevăr, nu în locuri anume, nu în Ierusalim, ci în duh și adevăr, așa cum Tatăl voiește să înțeleagă și să fie adevărații Lui închinători, iar Eu vin și vă învăț pe voi prin izvorul Meu de cuvânt, o, fiilor.

Toți cei care doriți să vă faceți adevărați închinători lui Dumnezeu, iată învățătură pentru această minune sfântă: Despărțiți-vă, fiilor, cât mai desăvârșit de viața lumească, de ceea ce seamănă

cu viața și cu îndeletnicirile fiilor lumii. O, nu luați de la ei ca să faceți și voi ce fac ei. Fie-vă teamă de așa despărțire de Dumnezeu. Fugiți, fugiți cu teamă de asemănarea cu lumea, de statul în lume, de obiceiurile fiilor lumii, căci omul are nevoie de Dumnezeu și de cele lăsate din cer peste el și cu el, și nicidecum nu are nevoie omul de cele scoase de fiii lumii pe pământ, că iată, diavolul vremii de azi a pus în fața și în mintea creștinilor duhul lumii și școala cea rătăcitoare de timp ceresc cu omul.

Of și iar of, fiilor, of, că Mi se frânge Duhul și inima Lui când Mă uit și văd creștinul Meu că seamănă cu lumea și cu fiii lumii, că ia de la aceștia, că nu mai pot altfel, iar Eu, Domnul, trimit pedepse și pagube, din pricina durerii care se suie la Mine prin îngerii răi cu cele ce fac creștinii care știu venirea Mea cuvânt pe pământ și hrana cea din cer și poveștele pentru viața creștină și îngerească apoi.

O, creștine împărțit în două, o, fiule, cu cât vrei să nu te faci cunoscut al cui ești cu slujirea cu care te înveți de la fiii lumii, cu atât te vei pierde și mai mult, cu atât mai mult vei depărta de tine pe Domnul. Cu cât vei da să iei și să semeni cu lumea și cu fiii ei, cu atât te vei trage la stânga și te va cuprinde rătăcirea de Dumnezeu și de suflet, căci dragostea de Dumnezeu nu va mai fi lucrarea ta, nu vei mai trage cu cerul după adevăr, nu vei mai căuta lumina cea neînserată care să-ți poarte pașii vieții pe culmile biruinței care vine curând pe pământ peste cei vrednici de ea prin iubirea cea de sus, prin viața de rai pe pământ.

Iată, omul doarme și ziua și noaptea, doarme tot timpul lui de pe pământ, îi doarme conștiința, îngerul Domnului din om. Nu sunt, nu mai sunt păstori de creștini care să-i trezească și să-și adune ei conștiința și să vadă pasul în gol, pas nevegheat de îngerul conștiinței care doarme în om.

Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, lumea și duhul ei! Să-și vină în fire toți creștinii care au cunoscut și cunosc cuvântul venirii Mele, cu care dau să-Mi strâng la pieptul Meu un popor ca să-l ocrotesc pe el de duhul lumii și să-l am pus deoparte pentru slava Mea, care așteaptă la hotar!

Îi trimiteam pe cei vindecați, îi trimiteam la preoți ca să vadă și aceștia și să înțeleagă și să creadă și ei în Hristos, Cel minunat întru sfinții Săi. Nu-i trimiteam să le fie distrusă credința de către preoți, ci ca să se mărturisească lucrările lui Dumnezeu și să aibă cine să le recunoască și să creadă în ele și în Dumnezeu apoi. Acum însă e gros întunericul mai mult ca atunci, iar preoții sunt puși spre nimicirea credinței din oameni și se dau mai deștepți ca Dumnezeu, iar omului nu-i mai dă nimeni mâna să se scoale sau să nu cadă, căci preotul voiește să-l asculte pe el omul și-i spune omului ce să facă și ce să nu facă și se crede cunoscător în așa măsură încât să nu mai aibă Dumnezeu dreptul să lucreze pe pământ nimic, că nu-i dă preotul voie. O, păi dacă faci așa, tu ești altceva dacă te ții atâta de trufaș, de nu mai are Domnul voie să coboare pe pământ lucrările Sale între oameni dacă preotul spune: nu!

Așadar, Eu Însumi vin cu acest cuvânt, iar preotul nu știe și nu crede lucrarea Mea. El vorbește de la sine și se împotrivește să vină omul spre glasul cuvântului Meu și spune: *„Nu vă duceți, că e diavolul acolo!”* O, păi tu ești cu Dumnezeu, de-i spui omului că e diavolul acolo? Îl știi tu pe diavolul așa de bine, de-i spui omului să fugă de diavolul? Dar pe Domnul cum de nu-L cunoști, că iată, tu n-ai habar de Dumnezeu, chiar dacă stai în haină de preot înaintea omului, căci tu ești altceva, și iată, îl înșeli pe om cu haina ta și cu statul la altar și te dai mare și atât de tare.

Am venit Eu Însumi, am venit din cer acum două mii de ani ca să vorbesc pe pământ cu omul, căci preoții ca și cei de azi nu-L dădeau pe Domnul la oameni. Am gră-

it Eu Însumi cu samarineanca la fântână și a rămas grăirea Mea cu ea, și iată vremea cea proorocită ei de Mine atunci pentru adevărații închinători, și am venit Eu din cer cu a- ceastă vreme acum, că nu se poate altfel să ajungă Dumnezeu la oameni, câtă vreme preoții îi depărtează pe oameni de Dumnezeu ca să-i apropie de ei, nu de Dumnezeu, iar omul nu mai cunoaște calea întoarcerii în rai, în viață de rai pe pământ.

I-am dat samarinencei să bea așa cum vă dau vouă azi, fiilor care credeți în venirea Mea după om ca să-l învăț Eu pe el în vreme de neînvățătură, căci pe pământ nu mai am slujitori pentru om spre Mine, iar ucenița Mea din Samaria lasă lângă Mine acum îndemnul ei sfânt pentru cei care iubesc pe Dumnezeu în vremea aceasta de mare uscăciune de credință și spune ea așa:

— *Beți apa care curge din cer, și care trezește pe Dumnezeu în om! Beți apa aceasta, voi, cei care auziți venirea Domnului în cuvânt pe pământ aici, la fântâna cerului pentru voi! Beți și mărturisiți, ca să se cheme că beți și credeți! Cum să mărturisiți? Prin împlinirea cuvântului care vine cu norii la oameni pe pământ, iar împlinirea va fi văzută în toată frumusețea ei din voi, și vor trage mulți spre acest rai din om și vor dori și ei raiul și vor scăpa de vremelnicie încă de pe pământ, și vine apoi raiul văzut și înțeles de tot mai mulți, căci Tatăl așa închinători dorește și așteaptă să se ivească din loc în loc la vedere, și mulți atunci se vor vindeca, vor vedea calea și viața și dragostea de sus, care vine pe pământ cuvânt.*

Așa, Doamne, mărturisesc eu acum, iar povestea mea cu Tine și pentru Tine apoi, aceasta este cartea mea de învățătură pentru cei care mă vor în ajutor spre Tine pentru ei.

Și acum plec ochii duhului și privesc sărbătoarea mea de înger al Tău în cetatea Ta de azi, și mă mângâi privind aici, și-Ți mulțumesc în clipa aceasta mângâietoare mie, o, Domnul meu Cel bun.

— Fiilor, fiilor, am așezat în carte povețe mari și tari pentru cei tari și pentru cei slabi, ca să se facă ei tari și sămânță bună de semănat, iar sămânța bună trebuie ocrotită de Dumnezeu, căci așa este scris.

Pun puterile cerești să-Mi ajute coborârea în carte cu cuvântul ori de câte ori găsesc neputință pe cale, iar voi, fiilor, cereți Mie putere ca să puteți, cereți, și vi se va da, căci așa am făgăduit să fac și să împlinesc celor ce-Mi cer.

Iar acum las peste voi binecuvântare și început de pregătire a prazni cului de Rusalii, și putere peste voi ca să puteți pentru Mine, și vă dau acum mângâierea Mea și vă spun cu tot harul Meu: pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin!

20 mai/2 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului din naștere. Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Eu sunt Cel ce sunt, și vin de la Tatăl Savaot cuvânt peste pământ în vremea aceasta despre care scrie în Scripturi că vine, și iată, a venit și vine, vine Domnul cuvânt pe pământ.

Mi-am pregătit cetate de piatră pe pământ în mijlocul neamului român și locuiesc în ea cu tot cerul Meu de sfinți, începând de jos și până sus, sus, și iată cerul locuitor pe pământ între oameni, în mijlocul fiilor lumii, și care nu trag cu Dumnezeu pentru viața lor. Eu însă Mi-am ales ca și acum două mii de ani ucenici, și locuiesc cu ei și îi numesc pe ei fiii cuvântului Meu, căci i-am născut din nou de sus prin cuvânt, și-Mi sunt ei poartă de intrare în cetate și merge apoi peste pământ cuvântul Meu și Se slăvește Domnul peste pământ cu cuvântul și este slujit de îngeri, precum este scris.

Voi, fiilor primitori de Dumnezeu, fiți ochi și urechi în toată vremea pentru purtarea voastră în cetate și a celor ce vin și se înfățișează Domnului și iau din cer hrană de cuvânt când vine Domnul în sărbători cu sfinții Săi în cetate aici. O, fiilor, sunt ușile lui Dumnezeu aici, e locul coborârii Lui aici, și de aceea voi să călcați cu sfială prin cetate ziua și noaptea, să deschideți și să închideți ușile cu sfială în minte și în inimă, și aceasta pentru îngerii slujitori din partea Mea în cetate pentru Domnul și pentru cele lucrate aici, și nu uitați să dați de la voi tot timpul nepăsarea pentru acestea ce vă spun vouă, și celor care vin în cetate la sărbători, când voi le faceți întâmpinarea și îi așezați la masa Domnului alături de voi.

O, n-a avut nimeni atâta trecere ca și voi, ca să fiți voi aici, unde Domnul locuiește și lucrează pe pământ în mijlocul fiilor lumii, măi fiilor. Nu este nimeni vrednic să calce cu piciorul pe așezământul lui Dumnezeu, și de aceea vă spun vouă, fiți sfioși tot timpul, e Domnul cu Ființa Lui aici, și trebuie să aveți în minte și în putere tot timpul taina Mea de aici, locul odihnei Mele, a coborârii Mele cuvânt pe pământ, fiilor.

Iată, tot timpul să vă fie adunate în Mine mintea și inima, căci aici locuiește Domnul, nu voi, nu numai voi, și să se vadă că voi țineți seama de Cel ce locuiește aici, și pe Care voi trebuie să-L slujiți tot timpul aici, și nu vouă să vă slujiți aici, iar slava Mea de aici să n-o știrbiți nici cu cât un grăunte, niciun bob de cinste și de mărire să nu-i știrbiți, o, fiilor.

Să învețe aceasta de la voi cei ce vin și se apropie de Domnul aici, căci Eu aduc învățătura cuvenită în toate și pentru toate câte trebuie să se păzească și să se lucreze aici, fiilor. Voi nu puteți prin voi. Voi puteți prin Mine, iar Eu pot prin voi, dar Eu, nu voi, și iată, Eu sunt puterea din voi, iar voi nu mai sunteți, și de aceea voi sunteți ai Mei. V-am curățat, v-am înnoit ca să fiți ai Mei apoi, și asta înseamnă să fie cu Mine creștinul, iar când Eu îl am al Meu pentru lucrul Meu, fac aceasta pentru că el este cu Mine și este al Meu, și nu mai este al lui ca tot omul de pe pământ, și iată mărirea în care stați de Mine așezați, și pe care voi să n-o risipiți după placul cuiva de pe pământ, și aceasta nu trebuie să uitați vreodată, iar Eu trebuie să vă învăț mereu, mereu să stau cu cuvântul Meu peste voi, mereu, fiilor, căci locul pe care stați este al Meu, este locuința Mea dintre pământ și cer acum, la sfârșit de timp, o, fiilor.

Așezăm acum cuvânt pentru ziua aceasta, căci în duminica aceasta se trage la sorți în țara cuvântului Meu pentru cei care vor sta cârmuitori de acum încolo prin cetăți, iar Eu, Domnul, veghez acum cu îngerii și cercetez din loc în loc, după cum sunt fiii acestui neam, ca să se potrivească aleșii și slujitii, căci faptele vorbesc întotdeauna, după cum Eu am spus că fiecare primește după faptele sale, o, și ce puțin cred oamenii acest atât de mare adevăr, care slujește după dreptate pe pământ, fiilor, și de aceea am spus prin cuvânt că omul doarme ziua și noaptea, că doarme mereu, și nu se mai scoală ca să dea trezvie îngerului Domnului din el, conștiinței care nu mai veghează în om de partea lui Dumnezeu, și este Domnul îngrijorat pentru viața omului nepăsător de suflet pe pământ.

O, fiilor, e mare orbirea de peste oameni, și nimeni nu-i poate spune omului aceasta, căci el știe că vede. O, nu mai știe de Dumnezeu omul, nu mai știe, se dă păcatului și atât, iar cerului nu-i mai dă omul nimic din viața lui de pe pământ. Acum crește și tot crește răspunsul omului, că vine pe pământ cuvântul Meu de trezire și va fi omul întrebat cum l-a primit, cum l-a împlinit, cum a crezut în el și cum a stat înaintea Mea și a glasului Meu peste pământ în acest timp.

Așadar, fiilor, să ridicăm la Tatăl rugi durute pentru cei de pe pământ, căci omul este nepăsător pentru sufletul lui, și iată, se naște și se murdărește de mic cu desfrâul cel negru la Dumnezeu, și se căsătorește apoi și face prunci asemenea lui și nu-și poartă cinstea familiei și-și lucrează desfrâul pe mai departe, o, și numai atât știe să facă și să-și risipească viața în păcat, și e de strigat la Tatăl pentru întoarcerea la sfințenie a omului, și toate acestea Eu le grăiesc cu voi ca să vă așez la lucrul cel sfânt pentru întoarcerea la Dumnezeu a oamenilor și pentru propășirea spre cer a mersului cel sfânt, dacă oamenii se întorc cu fața la Dumnezeu, după cât cuvânt vine spre ei din cer ca să-și vină în fire și să-L cunoască pe Domnul și să-I dea ascultare și slavă apoi, căci omul pentru asta a fost zidit pe

pământ, măi fiilor.

L-am vindecat pe orbul cel din naștere orb acum două mii de ani ca să fie această mărturie rămasă peste oameni pe pământ, căci am grăit orbului pentru el și pentru mai-marii vremii de atunci ca să rămână grăirea Mea, și iată zi de sorți pentru țară în duminica orbului, că așa găsesc de cuviință cei care se ocupă cu sorții pentru popor, cei care spun că văd bine, că nu sunt orbi și că văd. Eu însă am spus acum două mii de ani că am venit în lumea aceasta pentru judecată, ca toți cei care nu văd să vadă, iar cei care văd să ajungă orbi. Și dacă unul din farisei Mi-a zis: *«Doar n-om fi și noi orbi»*, Eu i-am răspuns: *«Dacă ați fi orbi n-ați avea păcat, dar acum ziceți „vedem”, și de aceea păcatul vostru rămâne»*.

Dar iată, fiilor, în duminica aceasta s-a potrivit sărbătoarea nașterii trâmbiței Mele Verginica și o au sfinții în mijlocul lor cu sărbătoarea ei, iar Eu vin la voi cu această petrecere cerească, vin cu trâmbița Mea, fiilor.

Ne așezăm, Verginica Mea, Ne așezăm cu toții la masă cu ei în ziua ta de serbare de naștere a ta pe pământ, și grăim cu poporul născut prin lucrarea cuvântului Meu și-i dăm din cer, ca să fie al cerului acest popor pe pământ, și nu al pământului să fie, căci Noi locuim cu cerul pe pământ aici, și mare este taina venirii Mele, și multă putere are cuvântul Meu și poate el cât Dumnezeu! Așadar, să așezăm cuvânt pe masă și să-l facem lucrător să fie, căci fără ascultare din partea lor Noi n-am avea popor, o, n-am avea, iar suferința Domnului ar fi grea de tot, și iată, avem loc ales, avem locuință și lucrare de rai peste pământ acum, Verginica Mea.

— *O, fie, Doamne, plin de putere cuvântul Tău acum, și pe veci de veci, căci vorbești cu putere, Doamne, și fericiți trebuie să fie cei ce ascultă și împlinesc cuvântul Tău cu toată credința și până la sfârșit! Le-aș dori această fericire la toți cei care au aflat cuvântul venirii Tale de la Tatăl acum, o, dar mulți n-au fost fericiți când ai dat să-i mustri pentru neîmplinirea cuvântului Tău și Te-au părăsit și au părăsit această fericire, bieții de ei, căci trufia este diavol greu de urnit din mintea omului, și nu știe omul cât de mic ar fi să se știe și să se vrea față în față cu Domnul și cu orice semen, cu orice vietate, Doamne.*

Tu i-ai ales ai Tăi pe cei mici, nu pe cei buni şi mari. L-ai ales pe David de la oi şi l-ai aşezat împărat peste poporul Tău şi nu i-ai luat pe fraţii lui cei mari şi buni, ci pe cel mic l-ai luat şi l-ai aşezat pe tronul Tău de domnie peste poporul Tău, Doamne. Ai venit acum două mii de ani și n-ai ales nimic pentru Tine dintre cei mari și buni, o, și Te-ai dus pe malul apei și Ți-ai făcut ucenici pescari, nu oameni învățați sau școliți, o, nu.

M-ai ales pe mine să-Ți fiu trâmbiță pe pământ, fată săracă și smerită, nebăgată în seamă, și apoi prigonită de toți, din pricină că eram sufletel al Tău iubit, Doamne. Eram copil smerit de tot, și m-ai făcut mare pentru Tine și pentru lucrarea Ta, așa cum ai făcut cu David și cu ucenicii Tăi, și cu mulți dintre cei smeriți și mici și slabi.

O, nu pot fi ai Tăi cei mari, cei ce vor să fie ceva mai mult decât sunt ei sau alții de pe lângă ei, Doamne. Iată, trufia a așezat pe pământ mulțime de preoți, dar aceștia nu sunt buni pentru Tine, pentru slava Ta, și nu au voie să fie mici și fără școală și simpli la port și la stat și la suflet și la slujire, Doamne, căci li se cere să fie mari și să se dea mari. Li se cere preoților să aibă școală, dar Tu n-ai ales acum două mii de ani oameni cu vază ca să-i faci preoți ai Tăi, ci pe cei mai smeriți cu numele și cu viața, pe aceia i-ai ales și

i-ai mărit cu mărirea Ta prin smerenia Ta.

O, Doamne, o, Doamne sfânt, preotul trebuie să fie om sărac cu duhul, om aplecat, și care să slujească sub stăpânirea Ta merindea cea sfântă pentru oile turmei Tale, și nu mai mult să fie cel ce este preot slujitor, căci altfel omul se îngâmfă că este, că poate, că știe, o, și pierde harul, că pleacă harul de la omul îngâmfat.

Nu-i trebuie preotului cinstire, ci doar slujire cu smerenie, căci Tu așa Te-ai arătat pe pământ între oameni, blând și smerit cu inima, și erai Dumnezeu, o, Doamne. Iată greșeală fără de margini, și ce să facă lumea cea atât de greșită, ce să facă cu așa preoți, Doamne? Iată și creștini plini de trufie și de nemulțumire apoi, și cine să-i mai învețe pe oameni smerenia, duhul blând și smerit, sărăcia de duh, o, cine să mai dea acestea ca să le aibă oamenii, și mai ales slujitorii de la altare, care au nevoie de mare umilință, de mare sfințenie, Doamne?

Păcătuiește omul pe furiș, și se dă apoi mai mult decât cei ce păcătuiesc. O, cum va fi dezrădăcinat acest păcat luat în fire încă de copil de fiecare om lucrător de păcat?

O, ai grijă de poporul cuvântului Tău, ai grijă mereu, Doamne, păzește-l de întuneric, dă-i mereu povața cea de sus, că fără povața Ta mereu peste cei hrăniți de sus adoarme creștinul și se lasă spre nepăsare și spre rele și spre neascultare, Doamne!

Privesc cu duh durut peste cei desprinși din trupul poporului Tău hrănit de sus de atâtea zeci de ani, o, și văd în câtă nepăsare s-au îmbrăcat și s-au lăsat spre păcat și au dat de la ei teama pentru răspunsul pe care au să-l dea înaintea Ta pentru viața lor cu Tine, și apoi fără Tine, Doamne.

O, fii și fiice din Ierusalim, e Domnul cu Ierusalimul de sus peste voi, patria cea sfântă, cea pentru sfinți. Nu încetați să aveți în minte și în inimă sfințenia cea de sus, cea pentru sus, căci oamenii pe pământ lucrează văzut și nevăzut păcatul tot timpul, iar Domnul Și-a voit un popor sfânt zi și noapte să aibă înaintea Sa pentru venirea Sa cuvânt pe pământ. Așadar, iubiți raiul, fiți ca în rai, zidiți zi și noapte raiul pe pământ, că e de zidit mereu la acest așternut, și e mereu de împodobit pentru sfinți și îngeri, ca să fie cei din cer cu cei de pe pământ, și numai așa să fie în toate locurile pe unde are Domnul sufletele dăruite sfințeniei Domnului pe pământ.

O, Doamne, fă să se împlinească tot cuvântul meu de azi peste ei, și tot timpul. Așa mă aplec și așa Te rog. Și chiar dacă aș mai sta în cuvânt cu ei, le-aș da lor același îndemn: sfințenie, aplecare, smerenie, sărăcie de duh pentru plăcerea Domnului în ei, iar Tu le vei da lor mai mult și mereu, că multe sunt de lămurit și de întărit pentru împlinirea lor peste ei, și dinspre ei spre Tine, Doamne.

Iar acum Tu ești Păstorul și pecetea fiecărui cuvânt din cer peste ei, și slavă măririi Tale cu ei, și să crească ei mărirea Ta din mijlocul lor, și vor fi ei scrișii copii ascultători Ție, mereu, mereu aplecați, mereu, mereu ascultându-Te ei, o, Doamne!

— O, Verginica Mea, multe sunt de întărit peste ei, căci unii din cei hrăniți de Noi sunt tăgăduitori și încă neîmplinitori. O, ce vom face cu toți cei care știu ce au de lucrat și încă nu ascultă să-și lucreze mântuirea și raiul?

Fiilor, fiilor, avem de adus pe masă de cuvânt lămuriri mari cu tot întregul lor, căci Eu, Domnul, prin acest popor am de împlinit o mulțime de minuni prin ascultare și în lumină, și de aceea avem și tot avem de făcut așezări și ascultare apoi, că voiesc să biruiesc mai curând pe satana și duhul îngâmfării de pe pământ, și iată, vă cer lucrători cu toți cei care Îmi stau aproape Mie și vouă, ca să întărim împlinirea cuvântului Meu, fiilor.

Și acum binecuvintez mersul Meu cu voi și prin voi pe mai departe sub grija Mea de voi, căci suntem la capătul filelor Scripturii și așteaptă Domnul cu raiul, așteaptă raiul la hotar, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Pace, fiilor, pace vouă de la Dumnezeu. E zi de praznic împărătesc, și așezăm masă de cuvânt, o, fiilor. De două mii de ani sunt creștinii pe pământ, iar ei sunt fiii împărăției lui Dumnezeu așezate atunci între oameni cu slava ei, cu tot ceea ce Eu, Domnul, am adus de la Tatăl pe

pământ pentru cei care se vor lepăda de sine și-și vor purta crucea pe urma Mea, venind după Mine și lăsând lumea și vremelnicia ei, căci Eu am venit cu viața veșnică și am dat-o în dar celor ce Mi-au urmat, și pe care i-am luat în veșnicia Mea, acolo unde sunt Eu, precum le-am spus ucenicilor Mei că pregătesc loc Mie și lor și tuturor celor ce-Mi vor da viața ca să le port mersul spre veșnicie, și pe care i-a tot purtat credința în Mine, în Fiul lui Dumnezeu, trimisul Cel din cer pe pământ cu împărăția Sa între oameni, o, fiilor.

Am stat treizeci și trei de ani cu oamenii pe pământ acum două mii de ani, de când se numără timpul Meu, timpul lui Hristos. La sfârșitul călătoriei Mele de atunci M-au răstignit pe cruce maimarii de atunci, din pricina multor semne și minuni, pe care le-am lucrat și le-am așezat între oameni spre pomenirea veșnică a lui Dumnezeu, și am pus în vremea aceea temelia împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, o, fiilor. Am înviat din răstignire după trei zile și M-am scris pe pământ Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar apoi au mai trecut încă patruzeci de zile și Mi-am lăsat ucenicii în urma Mea zidari pe mai departe ai lui Hristos între oameni cu împărăția Sa, iar Eu am fost luat din ochii lor de un nor, care M-a acoperit chiar când îi binecuvântam și le deslușeam despre cele cu privire la împărăția lui Dumnezeu și le spuneam: *«Voi veți primi din cer o putere, căci Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului»*, și apoi M-am înălțat la cer, și un nor M-a ascuns din ochii lor și am slobozit la vedere pe cei doi martori înveșmântați în alb și le-a spus ucenicilor Mei: *«Acest Iisus Se va întoarce așa cum L-ați văzut mergând la cer».*

Venirea Mea cea de la Tatăl acum două mii de ani i-a avut pentru ea martori pe cei de atunci ucenici ai Mei, iar pentru venirea Mea de acum cu norii vă am martori pe voi, fiilor care-Mi împărțiți cuvântul de la margini la margini peste pământ, și iată, ca și atunci, nici acum lumea nu caută după venirea Mea și-și vede de ale ei, iar Eu stau cu fiii împărăției Mele în mijlocul oamenilor și-Mi fac lucrarea cea de la sfârșit de timp, iar după ea vine veșnicia, vine la vedere, vine precum este scris, vine cu cele ale ei, iar Eu, Domnul, am deschis calea spre ea și le-am dat pregătirea cea pentru ea la cei care cred venirea Mea cuvânt pe pământ și pregătirea cea de rai a celor care se dăruiesc fii ai împărăției lui Dumnezeu, hrăniți prin cuvântul Meu și învățați de Mine lucrarea vieții veșnice pe pământ, plata celor ce cred în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de acum, de la sfârșit de timp, și care o desăvârșește pe cea de atunci, și iată viața celor ce-Mi urmează pentru veșnicie: sfințenia, credința, iubirea, lucrarea cea de rai și bucuria lor cu Dumnezeu pe veci de veci ca fii ai Tatălui, precum Eu sunt.

Așadar, ce au de lucrat cei ce-Mi urmează spre viață de rai? Ei trebuie să lucreze ceea ce omul nu a ascultat la început și a căzut din rai. Am așezat pic cu pic legea raiului pentru cei ce s-au ales Mie în zilele acestea și le-am spus lor să mănânce mâncare de rai: fructe, verdețuri, semințe, legume, și toate cele pentru hrană de rai. Le-am spus lor să asculte de Dumnezeu, și nu de ei înșiși. Le-am spus celor ce-Mi urmează: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»* Sfințenia este legea raiului, și cu ea este cuviosia, este smerenia, și toate prin lepădare de sine, cu mare atenție lucrate acestea toate, căci amestecarea celor omenești și pământești și firești îl cad pe om din rai ca și acum două mii de ani, o, că e greu, fiilor, e greu să înțeleagă întreg și să vrea apoi omul să fie pentru Dumnezeu cu viața lui pe pământ. Eu însă, iată, stau între voi și vă grăiesc și vă aduc din cer și Mă dau vouă trup și cuvânt și-Mi las între voi puterea cea pentru voi, pentru paza voastră, fiilor, căci dincolo de hotar e satana cu iadul lui cel murdar și negru între cei ce-i slujesc lui, iar Eu vă ascund în Mine, sunt împreună cu voi, vă port de mânuță, vă îndrept dacă vă aplecați spre greșeală, vă dau din cer, și tot adaug mereu la veșmântul vostru și vă țin în taina Mea și stau cu voi în Tatăl, căci Eu în Tatăl sunt, o, fiilor.

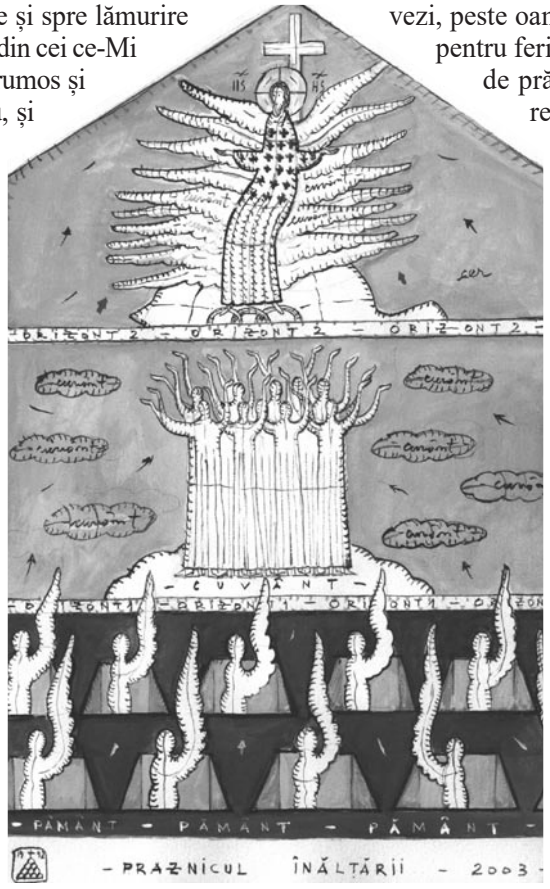
Am o grăire să le dau celor ce stau sub numele Meu slujitori peste oameni, căci ei stau împotrivă la multe, iar turma Mea piere prin neascultare, prin nesupunere, și iată, le spun mai-marilor, care stau așa de mari peste turma nevindecată de păcat, le spun lor că acum două mii de ani am lucrat mult și multe pe pământ, și au rămas scrise unele în cartea Scripturii, iar cele multe și mai multe au rămas în mintea și în obiceiurile crești-

nilor, de atunci și până azi, și care cărare spre cer are nume de sfânta tradiție, la care s-au tot adunat în vreme multe lucrări sfinte scrise, sau din unii în alții prin viu grai, prin legătura cu Mine a fiilor turmei Mele, și toate sunt închinate lui Dumnezeu și luate spre lucrare de credință cu faptă, o, și am o carte pentru cei de la cârmă ca să le-o dau, și le-o voi da, fiilor, că multe sunt de lămurit și de așezat pentru credință și lucrare, și de aceea binecuvântarea Mea o întăresc peste voi ca să lucrez cu voi, ca să aduc la voi spre împărțire și spre lămurire multe lucrări, fiilor, că mulți din cei ce-Mi știu cuvântul nu împlinesc frumos și întreg sfatul cuvântului Meu, și li se șubrezește mersul spre viața veșnică la Mine și lângă Tatăl, măi fiilor.

Iată, se apropie praznicul cel mare al Rusaliilor, iar voi sunteți în pregătirea lui, și văd cei din cer că se ridică deasupra cortul alb și tot așternutul sărbătoresc în grădina Mea cu voi, iar Eu, Domnul, desfac calea celor adormiți pentru iarăși pomenirea cea de vară înaintea Mea pentru ei, aici la voi, sub cort.

Suitele puterilor cerești tresaltă și așteaptă întâlnirea Mea cu voi și cu ei aici, în cetatea cuvântului Meu, iar îngerii ajutători lângă voi și cu voi aici, la lucrul pregătirii, sunt plini de mișcare și de cer lângă voi cu toată graba cea sfântă, și care supune timpul, o, fiilor, căci voi sunteți puțini și mici, iar lucrul Meu cu voi e mult și mare, dar slavă Domnului, ca să lucreze cu putere credința voastră, căci Eu cu aceasta am lucrat totul pe pământ, cu ea și cu fiii ei, totul prin credință, precum este scris, fiilor.

Nimeni dintre fiii cei hrăniți cu hrana cuvântului Meu să nu se clatine de pe un picior pe altul pentru ținerea zilelor de marți și de joi de nouă ori după Sfintele Paști, căci vine din străbuni această jertfă închinată Domnului pentru păzirea grădinilor și a caselor, pentru păzirea rodului, pentru depărtarea dăunătorilor, pentru ploi curate și hrănitoare, nu stricătoare de rod, o, că multe păcate fac oamenii, și nu mai aduce nimeni la Dumnezeu jertfă pentru păcat, și de aceea străbunii cei sfinți au afierosit aceste nouă zile de marți și de joi până după Rusalii, ca prin această jertfă să vină de la Domnul paza cea bună peste grădini și livezi, peste oameni și animale și păsări, pentru ferirea de tunete, de fulgere, de prăpăd cu grindină, de ape revărsate peste albii asupra gospodăriilor oamenilor.

Iar pe preoții care îndeamnă oamenii să nu se ia după aceste datini greșite, spun ei, Eu, Domnul, îi rog pe ei să țină seama de străbunii cei sfinți, de la care au rămas aceste jertfe de rugăciune, aceste zile pe care ei le-au făgăduit ca jertfă adusă Domnului, cum că nu vor spăla hăinuțele de pe ei și din casă, că nu vor coase cu acul, că nu vor folosi uneltele pentru lucrarea prin grădini, că nu vor lovi cu ciocanul, că nu vor lovi piatră de piatră și că vor lăsa aceste lucrări pentru celelalte zile din săptămână, ca să fie ei ocrotiți de Dumnezeu tot restul timpului, și feriți de boli și de pedepse pentru păcate, căci omul face păcate zi și noapte peste viața lui pe pământ, și nu aduce Domnului jertfă de împăcare și de curățire apoi, căci omul a uitat de Dumnezeu și-și vede de ale lui, de cele fără Dumnezeu peste viața lui.

Voi, fii ai cuvântului Meu, nu vă îndoiți, ba, din contra, fiți bucuroși și ascultători ca să țineți rânduiala acestor de nouă ori marți și joi după

Sfintele Paşti, o, că de mult am tot dat să spun, mai ales pentru cei care nu dau să lase lucrul cel pentru ei în aceste zile ca să aducă Domnului împăcare cu ei prin această jertfă sfântă, care se socoteşte la Domnul ca şi vremurile de post sau de rugăciune sau de zile aparte rânduite prin sfinți, ca şi lucrarea mântuitoare pentru viața creştinului.

O, multe lucruri sunt de deslușit pentru cei ce nu se apleacă încă, şi trebuie totul pus pe hârtie ca să se ştie apoi şi ca să se aducă la împlinire pentru viață de rai pe pământ, că am spus că aşteaptă raiul la hotar, odată cu venirea Mea cu norii, o, fiilor.

Eu, Domnul, binecuvintez acum truda voastră pentru gătirea praznicului de Rusalii şi vă sprijin cu ajutor din cer şi de pe pământ, cu sfinții şi cu îngerii, şi vă ies în cale cu ajutorul în toate, iar voi vedeți deslușit aceasta, fiilor.

Binecuvântare aşez şi pentru intrarea la praznic a celor adormiți, a tuturor celor de la Adam şi până acum, şi vom aşeza mesele, de pe pământ, şi până sus, sus, fiilor, şi va fi ca în cer, şi numai ochi şi urechi vor fi toți şi toate atunci, şi va fi bucurie cerească, fiilor.

Toate să fie ca în cer, şi tot aşa să se şi lucreze şi să se pregătească de sărbătoare aici. Să nu se pomenească la voi duh de sine sau de cârtire sau de îndoială, şi numai statul vostru în Mine şi cu Mine, căci Eu sunt în toate, că voi sunteți mici, aşa cum Îmi place Mie să fie fiii lui Dumnezeu, prin care Domnul să poată, şi nu ei, o, fiilor.

Acum, slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, slavă Domnului prin voi pe pământ în tot ceea ce voi lucrați în numele Meu şi cu Mine, fiilor! Mângâierea Duhului Sfânt să vă mângâie pe voi! Puterea cea din cer să vă însoțească prin Duhul Sfânt. Pacea şi lucrarea ei să rodească între voi cer nou şi pământ nou şi Ierusalim nou, căci venirea Mea este cu voi, e Domnul cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şaptea după Sfintele Paşti, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Se ridică porțile şi intru în cetatea cuvântului Meu pe meleagul neamului român, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui, Făcătorul cerului şi al pământului şi al omului şi al raiului şi al bisericii Mele, aşezată pe piatra ei cea dintâi acum două mii de ani ca să nu fie ea biruită, ca să nu-i fie temelia ştirbită şi ca să stea tare şi să Mă întâmpine când vin s-o cercetez, s-o păstoresc, s-o povățuiesc, s-o împodobesc frumos pentru venirea Mea cu sfinții la ea, iar ea să deschidă Domnului, Mirelui ei, Care vine la ea, precum este scris.

Sunt purtat de norii slavei venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârşit de timp, şi grăiesc în ziua aceasta de duminică peste cei ştiuți de casă a lui Dumnezeu pe pământ şi le spun lor:

Pace vouă, arhierei şi preoți slujitori la altare şi toți cei care slujiți în această casă! Vă ştiu oamenii de pe pământ biserică a lui Hristos şi de aceea bat ca să intru la voi şi să vă grăiesc şi să vă păstoresc, căci sunt Mirele Care vine în miez de noapte, în vreme de necredință, de război cu vrăjmaşul antichrist, care stârneşte furtună mare şi are ca lucrare a sa dărâmarea bisericii lui Hristos şi risipirea turmei Sale, şi iată, lucesc armele vrăjmaşe, şi nu este apărare pentru casa lui Dumnezeu.

O, pace vouă, celor ce ar fi să vegheați ca să nu se spargă casa pe care o aveți de vegheat! L-am aşezat pe om în grădina raiului şi i-am spus cum să lucreze, cum să vegheze, şi grăiam cu el fără ca el să Mă vadă, grăiam aşa cum grăiesc acum cu voi ca să vă dau din cer, ca să fiu cu voi pe pământ, ca să fiți ai lui Dumnezeu şi să-L primiți când vine să vă cerceteze, să vă ocrotească, să vă păstorească, să-l slăbească pe vrăjmaş când el aude cum vin şi cum Îmi ocrotesc moştenirea şi via şi pâinea şi vinul şi turma.

Iată, vin, vin şi vă găsesc în necredință şi nu-Mi deschideți când cuvintez peste voi, căci este scris cuvântul Meu că voi veni şi voi găsi necredință în calea Mea. Eu însă vă grăiesc, şi aşez cartea Mea de azi între Mine şi voi ca să mărturisească ea grăirea Mea de peste voi în ziua aceasta de duminică, a şaptea duminică după Sfintele Paşti, numită ea a sfinților părinți ai bisericii Mele, adunați de împăratul creştin Constantin în vremea aceea ca să întă-

rească el și ei gardul viei Mele, temelia casei Domnului și adevărul și viața și calea pe care să meargă turma Domnului.

O, apropiați-vă! Intru la voi prin ușile închise, intru ca după învierea Mea dintre cei morți când am intrat la apostolii Mei și le-am grăit lor despre împlinirea Scripturilor cele despre Mine și le-am dat lor să poarte peste timp începătura cea nouă, neprimită atunci de preoți și arhierei, și din care căzuse poporul cel de atunci al Domnului, căzuse din întâietate din pricina necredinței lui în venirea Mea la el, căci ei nu M-au primit când am venit, nu M-au primit arhiereii și preoții și M-au dat afară ca pe un smintit, ca pe un răzvrătit, fiindcă ei știau din Scripturi că voi veni, și au dat să-și întărească statul lor, să nu cumva să se umble la stăpânirea lor, și au fost ei atunci răstignitorii lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

O, iată ce fac! Glasul Meu cel din rai grăiește vouă în ziua aceasta. Am cu Mine pe sfinții cei de la început cu ziua pomenirii lor bisericească. I-a adunat împăratul creștin de peste tot în vremea aceea și s-a întărit atunci temelia bisericii Mele, peste care bătea furtuna lui Arie ca să-L dărâme pe Hristos de pe scaunul cel dintâi al bisericii și să așeze în loc eresurile lui acest vrăjmaș, așa cum în vremea aceasta omul antichrist și slujbașii lui umblă fără de pace să-L dea pe Domnul deoparte și să-I curme dreptul de pe pământ și dintre oameni, iar voi, o, dragilor, voi, preoți și arhierei, iată, nu vegheați, ci, din contra, împliniți Scriptura lepădării de credință, și care stă lucrând înaintea venirii Mele ca să nu fiu primit, ca să nu-Mi pregătesc slava cu care vin curând, curând. Mă voi așeza cu ea față în față cu voi, cei care azi tăgăduiți cuvântul Meu, cu care și vouă vă grăiesc adesea, și care aș fi dorit să nu fie spre judecata casei lui Dumnezeu, ci spre izbăvire și spre întărire a temeliei bisericii Mele, o, fiilor, o, dragilor, căci lumea vă știe pe voi ai dragostei Mele, ai slujirii pentru Dumnezeu, o, fiilor.

O, cum să fac să vă dau putere să credeți și să primiți pe Domnul ca să nu se prăbușească peste voi casa și via în care stați slujindu-l pe antichrist sub haina voastră de păstori ai bisericii Domnului? O, cum să fac să-l pot birui prin voi pe antichrist, ca să nu vă biruiască el pe voi? Vă biruie vrăjmașul Meu și al vostru, o, și nu Mă primiți când vin să stau de veghe pentru voi și pentru turmă. Cum să fac să nu vă pierdeți, să nu fiți păcăliți de vrăjmaș? O, cum să fac să vă sculați din necredință și să-Mi primiți cercetarea și să vă împotriviți apoi șarpelui care stă gata să vă înghită fără de veste ca pe Adam în rai, fiilor?

S-a întărit așezarea bisericii Mele în vremea cea de mare prigoană la începutul ei și s-a ridicat gard tare și a fost biruit Arie și rătăciții lui, căci Eu, Domnul, l-am trezit pe împărat și l-am așezat în credință și i-a adunat el pe sfinții bisericii de atunci, iar Duhul Sfânt a biruit prin sfinți, a biruit de partea lui Dumnezeu și merge de atunci biserica și paza ei. Dar iată, voi, cei de azi, care stați pe scaunele bisericii, voi ați deschis larg lucrăturii vrăjmașe și merge din plin peste pământ lepădarea de credință, de sfinți și de părinți, că iată turma risipită, iată rătăcirea de pe cale a creștinilor nepăstoriți de nimeni, iată lipsa veghii sfinte și bucuria lui satana! Iar Eu, Domnul, bat și intru la voi și vă spun că Mă așez cu cei din cer la veghe și veți fi biruiți și veți cădea doborâți de satana cel din vremea aceasta, cel atât de ascuns cu atacul lui asupra mersului cu Dumnezeu al omului botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh timp de două mii de ani, de când biserica Mea cea nouă s-a întocmit pe pământ.

O, de ce-l primiți pe antichrist cu dărâmarea celor așezate de Dumnezeu prin sfinți? De ce, fiilor, faceți acest greu păcat, de ce, oare? O, cum să fiți voi puși să schimbați de la locul ei rânduiala Sfintelor Paști, și toate sărbătorile câte țin de acest mare praznic creștinesc, bine așezat în vreme de către părinții cei sfinți la început, și întărit apoi prin legi sfinte, care stau împotriva furtunii vrăjmașe?

O, treziți-vă, fiilor slujitori la altare! Deschideți cartea cea întocmită în vremea părinților sfinți adunați la Sinodul de atunci de către împăratul creștin, și citiți în cartea aceasta pe cele așezate și întărite peste turmă și nu umblați voi să schimbați și să vă împotriviți Duhului Sfânt lucrător prin sfinți în vremea aceea. Multe ar fi să vă aduc de știre pentru greșelile pe care tot dați să le faceți în numele bisericii, dar Eu, Domnul, vă spun vouă în ziua aceasta, vă spun: nu umblați să clătinați temelia casei Domnului, și care nu se va clătina, căci Eu stau de veghe, dar vă veți clătina voi și veți cădea

rușinați ca Arie cel de demult, o, și nu voiesc să vă las spre batjocura lui antichrist, și vin să vă rog să vă treziți, să vă căiți, să împliniți cuvântul Meu și să lăsați totul așa cum este așezarea cea prin sfinți, o, că nu e voie să se umble la temelia casei, pe care vrăjmașul antichrist dă s-o păcălească, s-o ia sub stăpânire, să fie el stăpânul peste ea și peste voi apoi. O, nu voiesc să pățiți și voi ce au pățit preoții și arhiereii care nu M-au primit acum două mii de ani din pricina lui antichrist, și au fost ei înghițiți de primejdia necredinței și a alungării lui Hristos de la cârma poporului ales.

Voi, cei de pe toate meleagurile dreptei credințe, voi, creștini care pe întinsul pământului aveți sub picioare calea ortodoxiei, o, rămâneți de partea sfinților care au lăsat vouă biserica Mea întărită pe piatra ei, fiilor! Sculați-vă la veghe și întăriți pasul cel sfânt! Nu vă clătinați sub lovitura vrăjmașului antichrist! Lăsați la locul lui din vreme praznicul Sfintelor Paști, pe care voiește antichrist și oamenii lui să-l clatine de la locul lui din calendarul așezat de sfinți, și să cadă vina pe voi apoi în fața lui Dumnezeu.

Toți slujitorii de altare și toată turma creștin-ortodoxă trebuie să țină piept furtunii dărâmării bisericii lui Hristos. E lupta grea, că e ascunsă, și totul se lucrează pe pitite, dar Eu vin și vă descopăr primejdia care vă pândește din partea lui antichrist ca să vă învinuiască el apoi la Dumnezeu, căci dacă antichrist vă va birui veți cădea cu zgomot, veți pierde cum a pierdut Adam casa la început, când n-a ascultat de Dumnezeu și a primit șarpele și a lucrat neascultare de glasul Domnului de peste el.

O, hai la veghe, hai, fii ai credinței ortodoxe, căci războiul e pe pitite! Nu dați dintre voi pe cei plini de har dintre slujitorii de altare, și care bat clopoțelul cel pentru veghe, căci s-au vândut lui antichrist slujitorii cei mari de peste biserică și a-leg ei pe Baraba, pe Arie, pe antichrist, iar pe Mine Mă dau din fața turmei!

O, vine o vreme rea pentru cei care Mă scot de la cârmă, și vine o vreme bună pentru cei ce-Mi rămân statornici, oricât ar rămâne ei de puțini față de cei ce stau pe întuneric de partea lui antichrist și-și vând pe nimic sufletul lor.

O, iar și iar vă voi tot grăi vouă, celor ce stați în necredință pe vreme de furtună grea asupra bisericii Mele. Vă voi tot striga, vă voi tot păstori, căci vă sunt Păstor, iar dacă vă veți alege de-a stânga voi lăcrima după voi, dar îi voi ocroti pe cei care-Mi vor sta de-a dreapta și le voi da lor biruința cea de la capătul luptei, și se va vedea deslușit steagul biruinței Mele ca și acum două mii de ani, când puțini am avut de partea Mea, dar ei au fost cei care au câștigat cerul și veșnicia și iată-Mă acum venit cu ei pe norii slavei Mele și grăind peste pământ, peste turma cea care veghează și primește cerul de oaspete la masă cu ei, plată a celor credincioși, cu care Eu Îmi așez masă și cină pe

pământ, precum este scris. Amin.

Și acum binecuvintez iar și iar pregătirea întâlnirii cerului și a pământului aici, în zi de praznic de Rusalii, și binecuvântați să fiți voi, cei care așezați acest așternut pentru această măreață sărbătoare.

Nimeni să nu ceară de la voi să vină la cina Mea cu sfinții și cu voi aici, o, fiilor veghetori în porți și în cetate pentru Domnul, pentru masa Mea de cuvânt aici. Să se audă peste tot cuvântul Meu din ziua aceasta, căci porțile sunt închise pe dinafară de către toți cei leneși și neascultători pentru împlinirea cuvântului Meu de pregătire ca aici din partea celor ce stau cu voi la masă în sărbători înaintea Mea, fiilor.

Se văd semne cu arătare asupra celor care nu împlinesc viața cea de rai, pe care am așezat-o Eu peste acest așternut aici. Așadar, să stea cuminți la locul lor cei care nu împlinesc. Să stea cuminți ca să le fie lor bine, nu să le fie mai rău celor ce nu ascultă de cuvântul Meu și ar da totuși să vrea să vină cu Domnul la masă aici, căci vin cu ale lor și le desfac pe aici, de parcă aici se poate ca ei. O, nu se poate. Porțile de aici sunt deschise sau închise pe dinafară prin împlinirea sau neîmplinirea cea întărită peste acest așezământ. Nimeni să nu vă ceară vouă, și fiecare să se uite în cuvântul Meu dacă l-au împlinit sau nu, iar cei care-l calcă, să înțeleagă din cuvânt răspunsul cel pentru ei. Amin.

O, vin sfinții cu Mine la praznic de Rusalii și vin cei adormiți și pomeniți să vină să se așeze la masa cuvântului Meu, iar voi, străjeri ai Mei în cetate, luați Duh Sfânt, și cu El să pregătiți așternut și mângâiere și cântare de slavă și petrecere sfântă înaintea Mea și a sfinților Mei, fiilor. Voi sunteți puțini, dar mesele celor ce vin cu Mine sunt până sus, sunt pe straturi, sunt cât veacul cel dintre început și sfârșit, că așa este scris să vină Domnul întru venirea Sa cu sfinții.

Iată, am grăit în ziua aceasta a sfinților părinți, am grăit slujitorilor bisericii, și grăiesc acum cu voi și întăresc peste voi binecuvântarea Mea ca să gătiți așternutul cel dulce și mângâierea cea de la voi pentru Noi cu zi de praznic de Rusalii, iar Noi vom coborî peste voi mângâierea cea de sus, fiilor.

O, nu uitați, nu uitați nicio clipă de petrecerea cea sfântă în cetate în toată vremea, căci Eu locuiesc cu voi, și n-am altă mângâiere între cer și pământ, n-avem Noi, cei din cer, n-avem mângâiere decât cu voi și de la voi și pe voi, o, și n-avem loc pe pământ, decât la voi și cu voi, fiilor.

Și acum trimiteți cartea Mea scrisă pentru slujitorii la altare în numele părinților sfinți de la soborul din Niceea, când cei adunați prin Duhul Sfânt au întărit temelie tare și sfântă în vremea aceea, ca să fie ea urmată de neamul creștinesc de pe pământ prin vreme, căci vremea aceasta de acum e vremea lepădării de credință, și iată, Eu vin, și nu sunt primit, căci necredința este legea pe care și-au așezat-o peste ei cei ce sunt știuți slujitori pentru Dumnezeu pe pământ, dar care nu primesc pentru ei glasul Meu de Păstor, venirea Mea pe pământ cuvânt, o, fiilor.

Acum vă îmbrac pe voi în veșmântul slavei Mele și al pazei de sus peste voi, fiilor. Mă port cu voi așa de dulce, o, fiilor, așa de dulce! Fiți și voi dulci Mie prin purtarea voastră cea dintre voi și Mine, cea dintre voi și voi, și care vă arată pe voi cum sunteți, și așa grăind Eu vouă, vă îmbrac în pacea cea de sus, cu care să vă hrăniți, și în care să stați și să-Mi pregătiți frumos așternutul Meu și al sfinților Mei acum cu voi pentru praznic de Duh Sfânt, praznicul Rusaliilor, praznicul Meu cu voi, cuvântul Meu de peste voi tot timpul, tot timpul Dumnezeu cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Eslava cerească în sărbătoare de Duh Sfânt deasupra Grădinii Întâlnirii Mele cu voi, fii ai cetății cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Praznicul pogorârii Sfântului Duh aduce în ziua aceasta tot cerul aici la voi, iar Eu, Domnul, stau pe nori de heruvimi ca pe scaunul măririi Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și mare este în vremea Mea cu voi lucrarea cu care lucrez peste pământ sprijinit de voi, cei care Îmi strângeți în carte glasul cuvântului Meu de peste voi și împărtiți venirea Mea cea de la Tatăl și dați de știre peste pământ cuvântul cu care vă hrănesc ca să fiți și ca să rămâneți ai Mei, și cu care iată, Mă împart și păstoresc cu putere de cuvânt împărați și supuși, drepți

și păcătoși, credincioși și necredincioși, căci a venit vremea întoarcerii Mele de la Tatăl pe pământ cuvânt sub numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, precum este scris, așa cum Tatăl Mi-a dat la început să lucrez și am făcut atunci cerul și pământul și omul și toată facerea, ba chiar și venirea Mea cea de acum am făcut-o tot la început, și toate așteaptă la rând lucrarea lor.

Acum așezăm în carte salutul întâlnirii cerului cu pământul aici, Noi cei din cer, și voi, de pe pământ gătindu-Mi așternut sărbătoresc, și iată, pace vouă, fiilor, și vă găsesc veghind și lucrând și gătind așternutul ca să Ne așezăm!

S-au ivit pe cer zorii sărbătorii Rusaliilor, iar voi nu v-ați mai tras spre odihnă cu trupul, fiilor, o, și nici îngerii Mei slujitori cu voi, și de aceea vă îmbrac acum în prospețime de duh și de trup și trecem la primirea oaspeților: suitele cerești în cete-cete, și apoi cei apropiați Mie și vouă pe pământ, cei ce împlinesc cuvântul Meu de pregătire pentru viață de rai pe pământ, și ne vom așeza și vom da gongul sărbătorii, o, fiilor.

Ce frumoasă va fi ziua aceasta cu toată gătirea cea pentru ea și pentru Noi, căci pentru Noi voi vă pregătiți mereu ca să Ne așezăm cu voi la masă! Iată, azi ne așezăm cu praznic sfânt, praznicul Rusaliilor, o, fiilor. Am de o parte și de alta pe ucenicii Mei și pe toți cei apropiați Mie și lor în ziua aceea mare pentru Dumnezeu și pentru ei, iar în mijlocul tuturor mama Mea Fecioara are bucurie aparte în ziua aceasta aici, în grădină, căci azi așezăm pecetluirea și sfințirea fântânii Maicii Domnului, noua fântână a Grădinii Întâlnirii, și care va primi putere de la mama Mea Fecioara și va împărți mângâieri și biruință asupra duhurilor rele ca să nu se apropie aici, căci aici e Domnul Stăpân peste cetate și-Și împarte slava Sa peste pământ ori de câte ori Își lasă cuvântul slavei Sale peste grădină aici, o, fiilor.

Și acum, pace vouă, ucenici și ucenițe cu care am petrecut acum două mii de ani până când v-am îmbrăcat în Duhul Sfânt Mângâietorul ca să-Mi fiți martori apoi de la margini la margini! O, pace vouă alături de cei de azi ucenici ai Mei aici, pentru slujirea cuvântului Meu peste pământ, și care merge ca fulgerul dintr-o parte în alta, precum este scris despre venirea Mea cea de azi!

Iată-ne aici cu duh de sărbătoare! N-am mai mulți nici acum decât atunci ca să Mă însoțească în zile mari la întâlniri sfinte. Ne întâlnim acum Noi și ei, sub harul praznicului Rusaliilor din acest an. E bucurie de nepătruns cu mintea omenească, e mare bucurie pe Noi, cei veniți din nevăzutele lui Dumnezeu, și dăm acum din ea peste cei adunați la masă de Duh Sfânt aici, unde trage Domnul cu ai Săi din cer pentru popas.

O, pace vouă și Duh Sfânt, pace și mângâiere Nouă și vouă de la unii la alții, fii ai cetății cuvântului Meu, și iată, Ne aplecăm și primim și Noi de la voi ceea ce voi ați gătit ca să Ne ieșiți înainte și să ne mângâiem unii de la alții, fiilor cu care azi Mă port peste pământ cuvânt.

Așezăm cuvântul de sfințire peste fântâna Maicii Mele și o dăruim spre folosință și spunem Noi și voi peste ea:

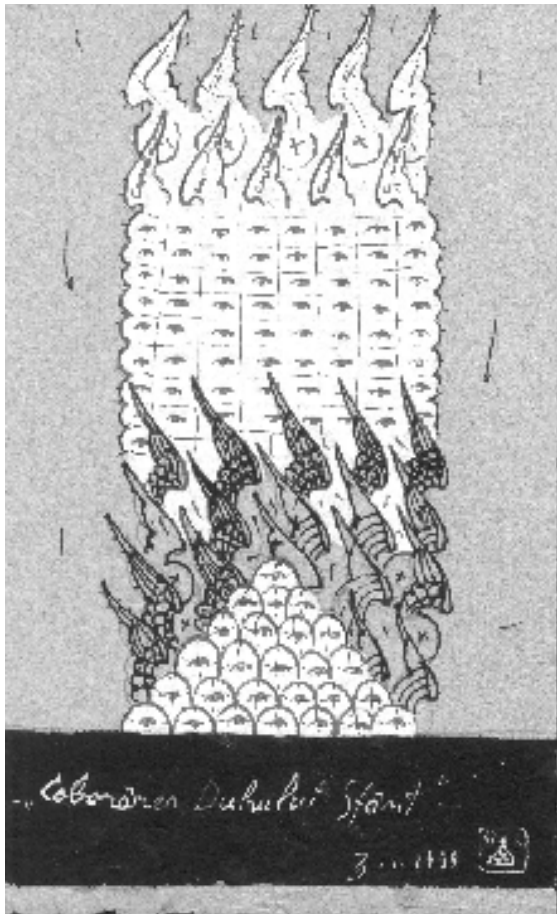
În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se pecetluiește și se sfințește această fântână cu apă și se împarte ea spre folos în numele Maicii Domnului și vă împarte mama Mea Fecioara cuvântul ei acum. Hai mamă, binecuvintează cu grăirea ta de peste ei clipa aceasta dulce și darul ei ceresc lor.

— *Suntem la voi veniți cu sărbătoare, iar Fiul meu Iisus Hristos vă îmbracă în cuvânt acum și vă dă vouă acest dar, această apă scumpă, și va aduce ea mângâiere vouă, fiilor, iar voi să nu uitați că Fiul meu vă ocrotește de orice rău așa cum pe mine m-a ocrotit în toată vremea mea de pe pământ, căci L-am iubit și L-am urmat și am stat supusă Lui ca un vas de trebuință Lui, și L-am purtat apoi în pântece și m-au slujit îngerii lui Dumnezeu fără ca să se vadă aceasta la vedere nici măcar de mine, dar s-a văzut tot timpul ocrotirea sub care Fiul meu m-a păstrat și m-a așezat.*

N-a avut nimeni putere asupra mea în vremea mea pământească, și aceasta din pricina lui Hristos locuitor în mine, căci El n-a mai ieșit din mine nici după ce S-a născut Prunc înaintea oamenilor, și a rămas partea Lui cea din mine și aceasta m-a ținut departe de orice primejdie din partea celor de pe pământ, iar voi, fiilor, Îl aveți pe Fiul meu în voi de când El v-a zidit pe voi biserică a Sa și Se dă vouă de hrană zi de zi, și aceasta a ținut departe orice primejdie care s-a îndrep-

tat spre voi fără să vă atingă ea, o, că mare este Cel ce este în voi, fiilor! Așadar, fiți sfinți pentru El, că mare este lucrarea Lui cu voi, și este ca la sfârșit, când El Se apropie tot mai mult cu ziua slavei Sale și când toate, toate se fac noi, toate, fiilor, tot ce face El cu voi, ca să se reverse apoi peste toate slava Sa cu voi, venirea Sa de la Tatăl iarăși, căci promisiunea Lui așa a fost: să meargă la ceruri ca să-i tragă pe toți la Tatăl.

O, Fiule Iisus, slăvește-Te în ei și prin ei, căci slava Ta cu ei este mare, și nu se vede, și de aceea e mare. Tot ceea ce se vede pălește în fața

slavei Tale nevăzute înaintea mersului Tău cuvânt peste pământ, iar noi, cei din cer, avem ochi de sus și vedem tot ceea ce este de ținut sub taină, și de aceea sunt așa de mari cei care cred cuvântul Tău și toate cele de sub taina lui, și de aceea sunt așa de nefericiți cei care cred numai ceea ce văd, numai cele ce se văd, și care-i robesc pe oameni și îi țin așa de mici, așa de slabi, așa de neîmpliniți, și sunt de plâns cei care cred atât de greu pe cele ce nu se văd și așteaptă la hotar să se arate și să se dăruiască celor ce le merită și cred neîndoielnic în cuvântul Tău auzit și vestit, și vor avea ei parte de mângâierea Duhului Sfânt, darul cel pentru cei credincioși, darul care îi îmbracă în taină pe fiii lui Dumnezeu pe pământ, Fiule scump Iisus.

— O, mama Mea, din mijlocul ucenicilor sărbătoriți de Duhul Sfânt dăruit lor atunci, tu ai lăsat peste sărbătoarea de azi cuvântul tău iubitor. Acum se scriu și ei în carte lângă Noi în ziua aceasta și le dau ei celor mici ai Noștri de azi darul lor, grăirea lor cu ei, mama Mea.

— *Te binecuvântăm, Doamne și Te mărturisim cu lucrul Tău peste pământ prin cei de azi ai Tăi ucenici, și cu care Îți împarți puterea cea prin cuvânt și împlinirea lui apoi, o, și ce frumos este lucrul Tău de azi cu ei, și cu ce putere se duce de la margini la margini ca fulgerul cuvântul Tău, precum este scris, și numai cei din cer văd tainele cuvântului Tău de atunci și de azi, că au ei vederea întreagă, nu în parte cum o au cei de pe pământ, Doamne.*

O, ne luai cu Tine peste tot și-Ți eram martori, chiar dacă atunci nu înțelegeam ce faci Tu cu noi. Eram doisprezece martori, și uneori ne luai doar pe trei dintre noi pentru tainele Tale. La masa cinei cuvântului Tău îi ai acum aici pe cei care stau sub ascultare și care nu mai au voile lor și lucrările lor, și care nu dau deoparte poveștele Tale cele pentru ei, și stau ei sub ascultare de rai și îi ai puși deoparte, iar vremea așteptării Tale a fost lungă de tot și Îi tot rugai pe toți să stea deoparte și de partea Ta, o, și nu s-a prins de toți dorința Ta să-I ai ai Tăi pe ei și numai ai Tăi.

Iată, trebuie să fie bine cunoscuți cei ce vin la masa Ta de cuvânt aici, și pentru aceasta lucrează descoperirea cea de la Tine pentru fiecare, iar altfel dacă se alege, să stea cuminte creștinul, căci Tu nu voiești să-i fie nimănui rău dacă ar fi neascultare față de locul coborârii Tale. Viața de rai trebuie să fie iubită și dorită și împlinită de creștini, că a venit vremea raiului peste poporul cuvântului Tău de azi, iar cei care nu pot

cu viață de rai, aceia se dau deoparte și stau ca pe pământ, o, și de ar porni și ei pregătirea cea scumpă pentru Tine cu ei, Doamne, că iată, vine vremea raiului și a Noului Ierusalim cu toate tainele cele nedescoperite până acum, dar făgăduite de Tine încă de pe atunci, și iată petrecere cerească, cerul și pământul laolaltă aici, Doamne, căci de sus și până jos, de jos și până sus e slava cerească aici venită cu Tine și cu noi la serbarea Sfântului Duh, Care S-a coborât peste noi acum două mii de ani și S-a împărțit prin noi peste toți cei adunați la praznicul din Ierusalim, și care fiecare auzea în limba lui grăirea cea prin ucenicii Tăi mărturisitori cu putere ai Duhului Sfânt Mângâietorul, Cel promis de Tine că vine, și a venit și S-a împărțit de la Tine peste noi, Doamne, și toți au luat din El vrând-nevrând, și s-au înspăimântat răstignitorii Tăi și toți potrivnicii de atunci, și n-a mai fost nimeni apoi să poată să ne mai opească de la lucrul Tău de peste noi, Doamne. Așadar, cuvântul Tău de azi atât de plin de putere îi ocrotește sub el pe purtătorii Tăi, pe cei la care vii și-Ți împarți peste pământ cuvântul, Doamne.

O, slavă Ție! Venirea Ta e mare și multă și slăvită foarte. Slavă Ție, Cel ce păstorești spre Tatăl pe poporul Tău cel credincios, o, Doamne!

— Vin și tot vin cuvânt peste pământ, vin, căci am făgăduit prin prooroci că voi veni și voi lua oile din mâna păstorilor care nu le păstoresc, și le voi păstori Eu Însumi, și asta împlinesc și fac acum.

Mă mângâi cu toți cei din cer acum sub acest așternut gătit de sărbătoare de voi, cei de azi ucenici ai Mei, și fiți credincioși și mult credincioși, fiilor, căci podoabele care nu se văd, și care sunt așezate acum de Mine peste acest așternut la sărbătoarea Sfântului Duh, aceste podoabe fac parte din cele ce se nu se suie la mintea omului, și pregătite de Mine pentru cei ce Mă iubesc și Mă doresc cu ei și pentru ei, o, și e așa de frumos aici la voi, așa de frumos, fiilor, iar voi să credeți cuvântul care vi-l spun, și bucurați-vă că se gătesc multe nevăzute și care așteaptă descoperirea lor, o, fiilor!

Acum petrecem până la lăsatul serii și Mă aplec cu harul Meu peste voi și vă împrospătez, căci sunteți nedormiți sub griji, fiilor, dar hai, prindeți vlagă pentru petrecerea de azi, căci Tatăl vă îmbracă cu putere și cu har, iar plata pentru jertfa voastră nu se va pierde și vi se va păstra vouă, fiilor.

O, pace vouă acum, și pace fraților adunați lângă voi în grădină, fiilor! E sărbătoare mare. E Duhul Sfânt scuturându-Se peste pământ.

Pace ție, Românie, țara cuvântului Meu de la sfârșit de timp! Primește harul care vine la tine din cer! Ridică-te și grăiește cu Dumnezeu, căci Domnul grăiește cu tine și te vrea sărbătoare să-I fii și primire să-I faci, că iată-L, vine la tine, vine Domnul la tine să-ți dea ție slava Sa toată!

Acum Îmi așez numele peste cartea cuvântului Meu din ziua aceasta mare.

Sunt Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, *Cuvântul lui Dumnezeu* peste pământ acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, ziua a doua

Deschidem cartea cuvântului Meu și ne așezăm în ea cu ziua a doua de praznic de Rusalii, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi. Voi sunteți martorii Mei de la sfârșit de timp, că Mi-am făcut prin voi cărare ca să vin iarăși și să fac iarăși facere nouă, căci este scrisă în Scripturi lucrarea Mea cu voi, înnoirea lumii, nașterea din nou, când toate trec prin fața scaunului Meu de domnie pentru înnoirea lor, începând cu omul, căci Eu pentru om le-am zidit pe toate, și prin cuvânt le-am zidit, și numai apoi l-am zidit pe om, după ce Tatăl și Fiul și Sfântul Duh au făcut sfat ca să-i dea omului trup și suflet și duh de viață și să-l așeze împărat și să-i supună lui toate, o, și ce durere M-a lovit când el, omul, s-a ridicat deasupra Mea ca să fie mai mare, ca să nu fie Domnul mai întâi. Eu însă eram Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui Dumnezeu, și M-am așezat numaidecât la veghe asupra vrăjmașului, a duhului rău care s-a apropiat de om și i-a stricat frumusețea și l-a scos de sub ascultarea de Dumnezeu Făcătorul și sunt șapte mii de ani de atunci, de când pe om îl stăpânește păcatul, o, fiilor.

Nu este moarte mai adevărată ca și păcatul, ca și ieșirea omului de sub mâna lui Dumnezeu ca să fie el mai mare ca Dumnezeu, Făcătorul lumii și

al omului, necinstea aceasta așa de mare adusă asupra lui Dumnezeu din partea omului zidit de mâna lui Dumnezeu, și adus la viață prin suflarea așezată de Domnul în trupul cel din pământ zidit, după chipul și asemănarea Mea.

O, fiilor, am primit necinste mare din partea creaturii Mele și s-a așezat vrăjmășie între om și Mine după ce el s-a voit mai mare între Mine și el, și s-a născut atunci păcatul pe pământ și s-a așezat între om și Mine, și veghează Dumnezeu de atunci și până azi cu toate suitele îngerești, cu toate puterile cerești cele fără de trup, ca nu cumva să se umble la tărâmul veșniciei din partea omului lacom de putere peste pământ și peste cer, așa cum și-a visat el la început mărirea lui cea peste Dumnezeu, o, dar a picat apoi omul, a picat din rai și am ascuns de el raiul și toată facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu și am pus acoperământ peste ochiul omului și a rămas pentru vederea lui doar facerea cea văzută de om, de atunci și până azi, iar cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au rămas în taină și așteaptă pe Făcătorul lor pentru lucrarea lor, iar omul a intrat sub păcat, sub despărțirea dintre el și Dumnezeu prin păcatul din el.

Iată taină nedeslușită de mintea omului care se îndeletnicește cu păcatul peste viața lui cea din trup, căci omul își supune sufletul sub stăpânirea păcatului, sub moarte, căci moarte nu este, ci numai păcatul este ceea ce îl desparte pe om de viață tot timpul, o, și tot timpul se supune omul păcatului cu care a rămas, după ce L-a pierdut pe Dumnezeu.

I-am ridicat omului mintea cea din Dumnezeu ca nu cumva să tremure sub frică în viața lui de pe pământ. El nu știe cu mintea lui că păcatul este moartea care l-a despărțit pe el de Dumnezeu, și iată, face omul păcat și simte plăcere să-l săvârșească și aleargă după păcat, bietul de el, căci mintea cea din cer a dat-o omul pe păcat. De șapte mii de ani ies în calea omului în fel și chip ca să nu-l las sub durerea cea de la păcat, o, și sunt plin de milă pentru cel pierdut din Dumnezeu de șapte mii de ani, de când pe om l-a biruit păcatul.

Fiilor, fiilor, păcatul săvârșit de om a înființat perdeaua de despărțitură între văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și nu mai vede omul tărâmul lui Dumnezeu și frumusețea cerească a veșniciei în care Domnul și toate puterile cerești își au sălașul.

Am venit pe pământ cuvânt acum șaptezeci de ani și am ales pământul român ca să vin și să-Mi desfac cortul și să așez între oameni glasul venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, ca și acum două mii de ani când am venit atât de tainic, atât de acoperită slava Mea sub chipul unui om între toți oamenii pe pământ. Mi-am desăvârșit lucrarea în chip minunat, așa cum numai puterile cerești știau și știu cât de dumnezeiește Mi-am acoperit strălucirea slavei Mele pe care o am din Tatăl, iar după ce M-am ridicat dintre cei morți ca să poată mărturisi ucenicii adevărul dumnezeirii Mele, o, tot sub taină M-am arătat lor, dar plin de putere și de pas de dincolo de lume luat, și le-am spus lor după ce am biruit prin înviere, le-am spus: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar voi mergeți și mărturisiți dumnezeirea Mea dintre voi și botezați-i pe cei ce vor crede, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vă vor însoți semnele lui Dumnezeu și le veți așeza pe pământ peste oameni, căci Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului și va fi Domnul mărturisit peste pământ».*

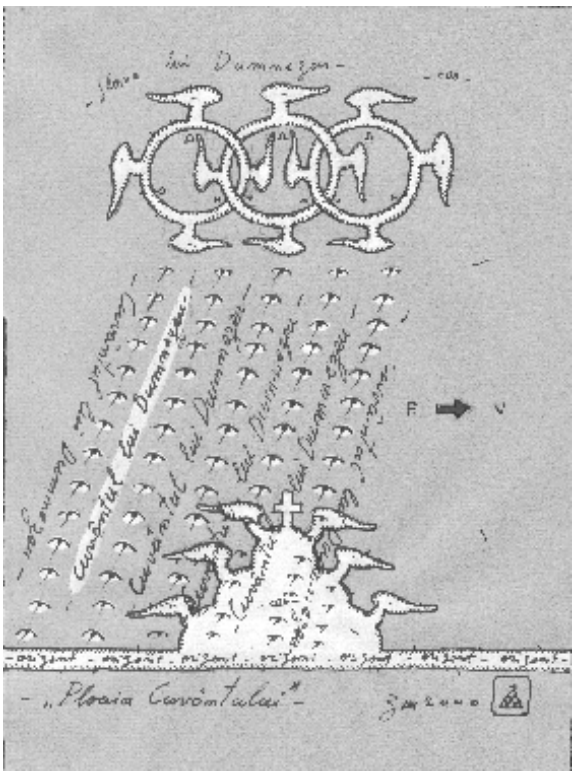
O, fiilor, o, fiilor, neputința omului de a se ridica la locul de unde a căzut, din starea de rai în care l-am așezat după ce l-am zidit și am suflat peste el duh de viață, această neputință purtată de om Îl face pe Domnul să stea acoperit și smerit și lipsit de slava cea de sus la vedere în vremea lucrărilor care trebuiesc aduse și așezate pe pământ peste oameni și pentru oameni.

O, fiilor, e mare slava Mea, e mare atât cât ea se ascunde din pricina măririi ei cerești în fața celui atât de mic între lucrările facerii lui Dumnezeu, omul, căci s-a voit el cel dintâi, cel mare, și iată-l așa de mic cât a rămas, bietul de el! Mă lupt să-l fac să înțeleagă paguba cu care s-a ales dacă s-a voit mare să fie, Mă lupt, dar el nu Mă ajută.

O, omule, n-ai ce face cu mărirea. Zadarnic tot cauți să fii, să poți, să ai. Tu nu poți nimic dacă te-ai rupt de Dumnezeu. Tu iată ce poți! Poți să te împotrivești lui Dumnezeu pentru păcat, pentru ca să faci păcatul, care te-a despărțit de harul cel de sus al Domnului, și pe care l-ai aruncat deoparte chiar după ce Dumnezeu te-a zidit ca să te aibă al Său, martor al Domnului între cer și pământ, dar

tu n-ai fost cuminte și te-ai trufit și ai născut atunci păcatul, pe potrivnicul care stă între tine și Dumnezeu, și îți spun acestea toate ca să te așezi în înțelesurile cele de sus și să strici legătura cu moartea, căci moarte nu este peste oameni, în afară de păcatul care aduce omului sfârșitul cel vremelnic, prin care să-și aleagă el umilința și căința și temerea de Dumnezeu prin acestea, o, că e vreme multă peste despărțirea de Dumnezeu a omului și încă nu iese el de sub această apăsare.

Fiilor, fiilor, priveliștea de aici, odată cu praznicul Rusaliilor în grădina Mea cu voi, este ea îmbogățită de duhul mângâierii așezat acum peste cei ce petrec cu Mine și cu voi aici pentru pomenirea și chemarea lor la masă de Rusalii. Cu o zi înainte de duminica Rusaliilor voi ați ridicat spre Domnul pomenire și masă de pomenire pentru toți cei adormiți de la Adam și până acum, iar ei au venit și au fost așezați de puterile cerești și îngerești la masă, și apoi au rămas la sărbătoarea praznicului Rusaliilor aici, căci li s-a dăruit lor această bucurie. Lucrarea Mea cu voi în vremea aceasta are putere de înviere, are de împlinit învierea celor adormiți, care așteaptă, toți așteaptă să vin Eu, să vină Domnul ca și acum două mii de ani și să-i ridice El, căci El a adus și aduce învierea.

Între cei sosiți și așezați la masa lor de pomenire, fiecare la rândul cetei sale precum este scris, iată ceata lui Verginica, poporul care a făcut parte din lucrarea Mea cu ea, fiilor.

O, Verginica Mea, te mângâi acum. Ai fost și ești mijlocitoarea celor care au suit la Noi după ce au cunoscut și au stat lângă lucrarea cuvântului Meu coborât în tine acum șaptezeci de ani ca să strig prin tine peste pământ că vine Domnul, că vine învierea, că vine lucrarea de Nou Ierusalim pe pământul român. O, bucură-te, scumpa Noastră, la masă de Rusalii cu ai tăi sosiți dintre cei știuți la masa cuvântului Meu din vremea ta și a urmașilor tăi. Strălucită este podoaba cetei tale și are ea întâietate între cetele cerești, și se așteaptă să cadă perdeaua de despărțitură și să se mărturisească de o parte și de alta lucrarea cuvântului Meu de la sfârșit de timp, venirea Mea cuvânt pe pământ și martorii ei, iar cei trecuți dincolo dintre ai tăi sunt plini de nerăbdare să aducă mărturisirea lor și să lucreze ea peste pământ, peste cei ce vor auzi și vor crede, iar cei înfierați de duhul rău al necredinței cea de la păcat, aceia sunt de plâns, căci scris este că nici dacă ar învia cineva dintre cei morți nu se vor apleca să ia, și vor da ei să rămână străini de salvare, și numai mila cea de sus ar fi să mai facă ceva și pentru ei.

Așadar, Verginica Mea, binecuvântată să fie lucrarea ta cea din cer, alături de poporul tău sosit sus, și cu care tu lucrezi atât de mult, atât de spornic ca să ți-i aduni pe cei pierduți ai poporului tău de pe pământ. Un ceas mai este și va fi văzută împlinirea aceasta, ca și acum două mii de ani când drepții Mei s-au ridicat odată cu Mine și au mărturisit în Ierusalim pe Fiul lui Dumnezeu și puterea Lui și învierea Lui. Amin.

În ziua a doua a praznicului de Rusalii am așezat în carte petrecerea Mea și a voastră alături de cei adormiți și chemați la masa de pomenire pentru ei, căci taina învierii se desface petală cu petală ca floarea care înflorește deplin în toată frumusețea și numele ei, și această împlinire aduc Eu

pe pământ prin cuvântul Meu cel grăit peste voi, și care proorocește înviere, o, fiilor care-Mi faceți adevărată venirea Mea de la Tatăl la voi, și de la voi peste pământ, ba și peste cei trecuți cu trupul, iar aceia sunt cei ce cred mai mult decât cei încă îmbrăcați în trup, căci cei pe care trupul nu-i încurcă prin îngustimea lui, aceia văd desăvârșit, văd peste tot, văd de la Dumnezeu vedere și mărturisesc și așteaptă clipa mărturisirii să vină și să aducă marea și scumpa întâlnire, că toate se vor schimba și vor mărturisi pe Dumnezeu Cuvântul.

Verginica mângâie pe cei părtași la masa de Rusalii și poartă ea cinstire mare pentru ceata ei cea din cer, și care are mărturisirea lucrării cuvântului Meu, și are podoabă aparte ceata ei. Și acum se ridică praznicul Rusaliilor și merg cetele cerești la locul lor, iar Eu, Domnul, rămân cu voi mereu și lucrăm mereu la ziua slavei Mele ca să vă arăt cu ea și cu multa ei lucrare de pregătire, fiilor, și vom lucra acum, Eu și voi, și vom pregăti cu multă măreție locul de la Maluri, mărturia Mea începută acolo acum șaptezeci de ani prin Verginica, trâmbița Mea cea de la sfârșit de timp, prin care Mi-am făcut venirea cuvântului Meu peste pământ, și iată, lucrez ca să sfârșesc, și ca să încep să pun la locul lor cel dintâi pe cele clătinate la început prin păcatul omului zidit de Dumnezeu, și care atât de greu se scoală singur ca să întâmpine pe Domnul întru venirea Sa cu slavă.

Binecuvintez odihna voastră acum, și apoi lucrarea voastră cu Mine pentru așezarea frumuseții cerești peste grădina Mea de la Maluri, fiilor. Pe toate le împlinim lucrându-le, că doar pe voi vă mai am acum, și trebuie să pot prin voi ca să le împlinim pe toate și să le așezăm înaintea Tatălui și să-I spunem Lui apoi, o, fiilor, să-I spunem Tatălui: Tată, iată lucrarea pe care ne-ai dat-o s-o săvârșim și s-o așezăm înaintea Ta.

Amin, amin, amin.

11/24 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Tuturor Sfinților

Sunt cu cetele de sfinți și de îngeri deasupra aici, și sunt în sărbătoarea lor, dăruită pe pământ și în cer de către părinții sfinți ai neamului creștinesc de pe pământ, o, și este adunare de mângâiere pentru sfinții Mei în ziua aceasta, întâia duminică după Rusalii, și începe acum postul cel pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților apostoli, și toate sunt așezate frumos și sfânt, căci Duhul Sfânt a adus și aduce în vreme prin sfinți așezări mărturisitoare și le așează pe pământ.

Pace peste grădina Mea cu voi și peste voi, fiilor care stați de veghe aici pentru cele din cer și pentru cele de pe pământ care mărturisesc pe Dumnezeu prin lucrarea lor, iar după sărbătoarea cea de azi se ridică cortul alb și merg sfinții în locașurile lor, iar voi după o vreme mică de odihnă veți începe lucrul pe mai departe pentru multele Mele lucrări cu voi, fiilor!

Între cetele de sfinți care poposesc în ziua aceasta aici, am pe Verginica sărbătorită cu sărbătoarea care a adus-o pe ea pe lume, chiar dacă în cartea vremii nu sunt scrise la locul lor zilele cum vin ele, căci cei ce scriu nu țin seama cum scriu, și scriu ei cum au loc în cartea vremii. Așadar, Verginica e în sărbătoare și e cu oastea ei venită de pe pământ la cer din mijlocul poporului cuvântului Meu, și a rămas ea de la sărbătoarea de Rusalii și până azi pentru serbarea ei, și a rămas și ceata ei, o, că mare a fost și este lucrarea cuvântului Meu prin ea și poporul hrănit din acest izvor al venirii Mele iarăși de la Tatăl la sfârșit de timp ca să grăiesc și să păstoresc, și n-a fost în nicio vreme în alt fel lucrarea Mea peste oameni, nu a fost cu vederea lui Dumnezeu, ci în grăire din nori a fost în toată vremea, căci Eu Mă port cu norii, fiilor, și Mă port peste tot ca fulgerul care merge iute dintr-o parte în alta, și Își face Dumnezeu lucrarea Sa între oameni prin cei care au de la Dumnezeu darul credinței și purtarea lui peste pământ, o, fiilor, și vai celor ce au grăit cum le-a venit la gură despre acest izvor de cuvânt și popor al Meu din vremea aceasta, căci Dumnezeu este tainic, și nu se suie la mintea omului pământesc mărirea Sa, lucrarea Sa între oameni și toate împlinirile Lui, scrise să se așeze fiecare la vremea lor, și iată, vremea Mea s-a ivit, și totul este aidoma ca în vremea lui Noe, când nu voiau oamenii să ia aminte la cele venite din cer să se vestească și să asculte de Dumnezeu oamenii de pe pământ!

Fiilor, fiilor, luați aminte bine ca să învățați

bine, căci credinței îi trebuie puterea dragostei, pe care au avut-o sfinții Mei, și am așezat prin ei peste pământ pe cele din cer să se împlinească, și pe toate le-a așezat și le-a împlinit puterea dragostei. Dragostea când este fără de putere nu poate, nu este, și așa sunt creștinii care nu cunosc puterea dragostei, căci pentru Dumnezeu este nevoie de o dragoste mare și mărturisitoare, și iată, n-am putere în creștinii care nu cunosc puterea dragostei de Dumnezeu, iar dragostea care nu poate nu mărturisește, nu rodește, nu se arată faptele ei, nu se jertfește pentru lucrările lui Dumnezeu între oameni ca să Se facă Dumnezeu cunoscut pe pământ prin multa Sa lucrare.

Am avut-o pe Verginica rug aprins, din care Eu, Domnul, am grăit cuvântul Meu peste pământ și a rămas el scris între oameni și mărturisește lucrarea Mea. Vai și iar vai de cei cărora le-a fost descoperită de Dumnezeu lucrarea cuvântului Meu prin Verginica și au dat apoi să se răcească de glasul Meu, să nu ardă ei sub puterea dragostei de Dumnezeu, fiilor!

O, fiilor, aveți grijă mare voi, să nu greșiți din pricina credinței nelucrătoare. Aveți grijă multă să nu fie ceva care să vă poată răci și despărți de lucrarea cuvântului venirii Mele din vremea aceasta, așa cum au pățit mulți care n-au vegheat pentru puterea dragostei de Dumnezeu. O, nu umblați din loc în loc, fiilor, le-am spus mereu aceasta în toată vremea lucrării cuvântului Meu. Le-am spus iarăși: Nu vă duceți să căutați ceva mai dulce să găsiți pentru voi și să vă ducă mintea care nu mai stă din căutarea ei și care vă poate despărți de cuvântul cu care vin acum la oameni să-i trag spre sfințenie și spre Tatăl apoi.

E mare rătăcirea care dă să rupă de lângă Dumnezeu creștini dăruiți cu credință tare pentru venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, o, și e mare ura lui satana, și iată ce au pățit cei care s-au hrănit cu nemulțumire de pe masa cuvântului Meu și au căutat prin alte locuri și izvoare pentru ei, o, și le-am spus mereu, le-am spus de cursa aceasta ascunsă de mintea lor, și s-au dus și le-a părut mai dulce prin alte locuri. Mâncarea este gustoasă și dorită atunci când îți este foame, nu atunci când ai de toate și mănânci pe alese, și nu are preț mâncarea de multă ce este de peste tot.

O, e piața plină pentru cei ce caută prin piață să mănânce pe alese, dar pentru cei cărora le este foame, este altfel cu aceștia, și se feresc ei de cele de la oameni și străine de ei, iar ei mănâncă mâncare curată, strecurată, bine curățată și sortată, ca nu cumva să li se facă rău de la cele ce li se par bune de peste tot culese, o, și mulți s-au pierdut în lături și n-au iubit să rămână ai Mei și să lucrez Eu cu ei lucrul Meu cel minunat de azi, căci acum două mii de ani i-am spus Ierusalimului că se va pustii din pricină că nu a primit venirea Mea de

atunci ca să-l cuprind pe el în tainele Mele, și a fost el atunci lepădat, precum Dumnezeu a fost lepădat de ei, și iată, am ales la sfârșit un alt Ierusalim, un nou Ierusalim, și Mă vestesc peste pământ cu alegerea Mea cea nouă de peste țara Mea română, locul în care am pus să fie credință și lucrare sfântă cum n-a mai fost, și nici nu va mai fi, căci Eu am acum un lucru minunat de lucrat cu această țară.

O, Verginico, lucrarea Mea cu tine a purtat rod, a rodit un popor pentru credință și o cetate frumoasă pentru Noi pe pământ ca să venim și să le împlinim pe cele profețite în vremea celor șaptezeci de ani de cuvânt, și iată câtă credință trebuie să lucreze creștinii care au avut parte să li se dăruiască acest mare dar, cuvântul Meu peste pământ și peste ei și împlinirea lui, dar puțini din ei au mai

rămas pentru puterea credinței, puțini din câți au fost și n-au rămas pentru împlinirile mari ale lui Dumnezeu, și care sunt scrise în Scripturi și așteaptă pentru ele credință, dar credință, că iată, nu a fost minciună, nu rătăcire, nu erezie, o, nu! Nu arhiereul Irineu, martorul Meu din biserica neamului român, nu Marian Zidaru, care s-a alipit tainei de Nou Ierusalim, nu omul, căci taina acestei zidiri vine de mult, și a fost sub lacăt pusă de dușmanii credinței. Eu însă am trimis pe servul Meu cel de azi al cuvântului Meu și i s-a deschis prin rânduială cerească și a adus el la lumină ceea ce a fost băgat la întuneric și văd acum toți vrăjmașii această lumină sfântă aprinsă de Mine în mijlocul neamului român, ba văd și cei trecuți cu trupul, văd ei acum deslușit împlinirile cuvântului Meu și ale Noului Ierusalim cu toate tainele lui, o, și ce n-ar da ei să poată veni înapoi în trup ca să-și repare credința și umilința și vederea și să îmbrățișeze ceea ce au hulit atunci, căci tu, Verginico, ești pasărea măiastră din povestea românească, iar Eu sunt ciobănașul care te-a făcut să cânți de la Dumnezeu, și ai fost apoi ascunsă de dușmani ca să nu cânți cântarea Mea peste pământ, iar cei mici ai Noștri au dezlegat taina și averea cea cerească și au adus la lumină toată istoria cuvântului Meu din vremea ta cu Mine, căci a venit vremea mărturisirii și a împlinirilor toate ale cuvântului Meu, și Noul Ierusalim se vestește de la vârf până la poale, iar țara română va fi căutată ca aurul de mare preț și vor porni spre ea împărați și învățați și cărturari, precum este scris, și vor cerceta și vor cunoaște pe Dumnezeu prin cuvântul Meu cel de azi și prin adeverirea tainei de Nou Ierusalim pe pământul român și va fi o sărbătoare mare și sfântă odată cu împlinirea a șaptezeci de ani de cuvânt coborât din cer peste pământul român, iar Eu, Domnul, voi cârmui cu puterile cerești aceste zile mari între pământ și cer cu toată vestirea lor.

Acum, voi, fiilor mărturisitori ai Mei, aveți acum de lucrat cu Mine împliniri mari, și veți găti frumos grădina de rai de la Maluri, locul coborârii Mele pe pământ acum șaptezeci de ani prin trâmbița Mea Verginica, și apoi cartea a treia a cuvântului Meu, și iată, trebuie așezată vestirea cea mare și va trebui bine pregătită și ea, o, și trebuie să pot prin voi toate aceste împliniri adunate toate laolaltă spre lucrarea și arătarea lor, și veți primi din cer și de pe pământ putere și cărare ca să le facem pe toate, căci toate așteaptă, toate, fiilor, așteaptă să le vină împlinirea.

Tu, Verginica Mea, ai în ziua aceasta mângâiere mare. Ai rămas de la sărbătoarea de Rusalii cu toți cei din ceata ta din cer ca să-i ai la serbarea cea pentru tine, și mare și multă este și mângâierea lor, și nu se suie la mintea omului taina acestor mari împliniri, cerul și pământul în lucrare sfântă aici, în grădinile Mele de azi, și în curând se va înscrie pe pământ grădina de rai de la Maluri, și trebuie ea adusă la vedere de cei mici ai Noștri, cu care lucrăm și trudim, și apoi cartea cuvântului Meu cu încă zece ani de cuvânt, și apoi vestirea din vârf a lucrării Cuvântului peste pământ.

Vă vom da din cer deslușirea a toate, căci Eu, Domnul, lucrez, Eu, fiilor, Eu, și-Mi pregătesc ziua slavei cu fiecare clipă a împlinirilor cuvântului Meu, numai să am în voi puterea dragostei, credința cea cu putere, căci Eu sunt Cel ce pot, nu voi, o, nu voi, fiilor.

Și dă-le acum și tu, Verginico, dă-le lor îndemn sfânt pentru lucrările Noastre cu ei, și trebuie din cer să vină tot lucrul pe care-l avem de lucrat cu ei, căci vin zile mari, vin zile de biruință pentru Noi în țara Mea cea de azi, pământul neamului român.

— *O, cum să nu vă dăm, fiilor, cum să nu vină din cer peste voi sprijinul tot, când sunt atâtea de lucrat și de așezat spre mărturisirea lucrării cuvântului, vreme de șaptezeci de ani pe pământul român, țara aleasă la sfârșit de timp pentru slava Domnului?*

Vă țin mereu sub grija cea de sus, și multă duioșie am pentru voi, pentru lucrul cel greu de peste voi. E slava cerească toată lângă voi. Tatăl stă tot timpul de veghe pentru voi, pentru Fiul Său Hristos, Care Se așează pe pământ prin voi cu lucrarea slavei Sale, fiilor.

S-a spus demult prin acest izvor de cuvânt că vine o păsărică din cer ca să stea împărat peste pământ. O, iată vremea! Domnul cârmuiește tainic, fiilor, numai să dați voi ființă cuvântului Său, care ca o păsărică ciripește și se împarte peste tot. Iar voi stați în dragostea cea cu putere în ea și în credința care împlinește și veți fi bucu-

ria Domnului și mângâierea Lui, și iată, multă binecuvântare lasă Domnul peste voi pentru lucrările Sale cu voi, o, fiilor.

— O, Verginico, Eu sunt mereu cu binecuvântarea Mea peste ei.

Eu sunt mereu cu voi, fiilor, căci împlinirile așteaptă la hotar, că are cerul de așezat pe pământul român taina și slava Noului Ierusalim și nunta veșniciei, și toate făgăduințele scrise în Scripturi vin să se așeze cu lucrare de rai înnoit peste țara venirii Mele de azi, țara română, aleasa Mea la sfârșit de timp, și din care Eu voi împărți peste pământ împărăția Mea cea dulce, cerul cel nou și pământul cel nou, taina și priveliștea Noului Ierusalim așezat pe pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

17/30 iunie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

În zi de duminică și de praznic sfânt pentru Ioan Botezătorul, Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de pe pământ, în care-Mi este culeasă grăirea Mea din vremea aceasta, o, și mereu spun cine sunt și ce fac și ce grăiesc dacă nu Mă descopăr văzut de oamenii care-Mi iau și-Mi cred cuvântul și lucrarea Mea cea de azi peste pământ, căci Eu, Iisus Hristos, sunt cu a doua Mea venire de la Tatăl la oameni pe pământ, și atât de tainic Îmi așez pe pământ lucrarea și creșterea unui popor care Mă primește și-Mi deschide ca să grăiesc și ca să-l fac lucrător cu Mine și să-l arăt apoi în ziua slavei Mele lângă Mine lucrând și împărțind peste pământ în lung și în lat venirea Mea, scrisă în Scripturi să se împlinească cu toată lucrarea ei, cu toată taina și slava ei apoi.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! În ziua aceasta voiesc să-l învăț pe om umilința și lucrarea ei și purtarea ei cea dinăuntru și din afara omului, o, că e tare urât omul, tare căzut fără această frumoasă măreție a lui Dumnezeu pentru el, e tare rătăcit de pe drumul vieții omul lipsit de Dumnezeu, de duhul umilinței prin care Eu Mă arăt din om când am loc și lucrare văzută înăuntrul său prin viața sa!

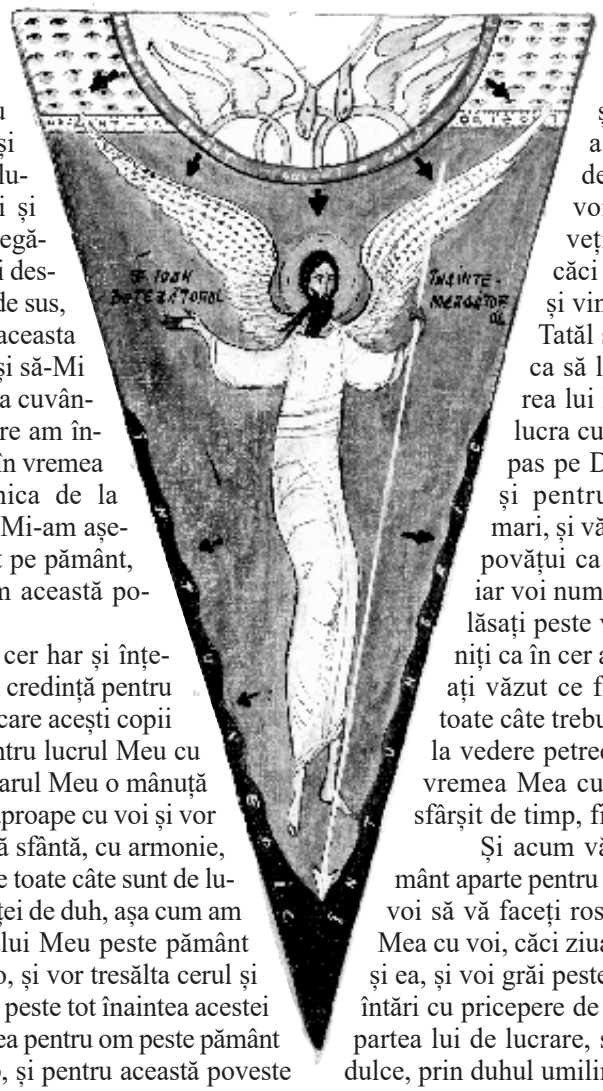
O, fiilor, cu mult drag, cu mult duh de umilință cobor peste voi mereu, mereu lucrarea facerii omului ca să vă am ai Mei, ca să fiți făcuți de Dumnezeu și să-Mi fiți apoi de ajutor pentru întoarcerea la Dumnezeu a celor ce rătăcesc pe pământ și n-au pas înspre casa cea de sus, înspre cer, unde Dumnezeu îl așteaptă pe om să-i dea veșmântul vieții. În ziua aceasta de serbare a nașterii pe pământ a lui Ioan Botezătorul vă aduc spre știre că a venit vremea cea proorocită prin cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani rostit peste pământul român ca să pregătesc această țarină pentru ziua slavei Mele în mijlocul ei curând, curând, o, că a venit vremea să dăm oamenilor de peste tot pământul povestea Mea frumoasă așezată pe pământ în vremea Mea de azi cu poporul cuvântului Meu de azi.

Am lucrat peste Ioan Botezătorul în vremea Mea de pe pământ și am ieșit apoi și M-am arătat cu el și cu lucrarea Mea cea de atunci de peste el ca să afle lumea că am venit pe pământ și că lucrez salvarea de sub păcat a omului. O, tot așa am lucrat și peste poporul cuvântului Meu de azi, și tainic am lucrat, ca și peste Ioan Botezătorul, și ies acum cu poporul Meu, ies acum cu povestea Mea cea tainică din mijlocul lui vreme de șaptezeci de ani, și pe care lumea o va afla acum, căci Eu, Domnul, vă așez acum la lucru sfânt, fiilor, și vă înzestrez de sus ca să lucrați și să dați oamenilor spre cunoaștere și spre vedere mersul cel de azi al cuvântului Meu peste pământ, dar și pe voi, cei pe care vă am sub crucea venirii Mele la voi ca să Mă așezați voi pe pământ și să lucrez cu voi, fiilor.

Scoatem de sub taină vremea cuvântului Meu de azi și toată povestea lui, căci am proorocit că va fi pusă în film această lucrare, iar dacă așa am spus din vreme, iată, am pregătit cu puterile cerești cale pentru această împlinire și vestire, dar și pe cei care vor așeza înaintea oamenilor mersul venirii Mele de azi cuvânt peste pământ, fiilor.

Un picuț de cuvânt așez în carte cu voi ca să vestesc lucrul Meu de peste voi acum, că iată, am în mijlocul poporului Meu, am aproape cu voi un fiu care cu atâta drag poartă în inimioara lui cuvântul Meu de azi, și cu atâta simțire îl trăiește cu sufletelul lui, o, și are el doi copilași, doi puișori, pe care i-a așezat înaintea Mea cu iubirea și cu credința lor pentru venirea Mea de azi pe pământ, și au mers ei cu toții, cu toată casa au mers cu pasul

după voia Mea așezată pentru poporul cuvântului Meu s-o împlinească, popor aparte, nu oricum, popor cu mers și cu viață de rai, o, și am lucrat cu puterile cerești și am mers în față și am pregătit pentru acești copii uși deschise și ajutor îngeresc de sus, ca să aibă ei în vremea aceasta cum să-Mi stea alături și să-Mi așeze la vedere povestea cuvântului Meu, cartea pe care am întocmit-o Eu pe pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica de la Maluri, și prin care Eu Mi-am așezat venirea Mea cuvânt pe pământ, și așezăm acum în film această poveste, Eu și voi, fiilor.

Am coborât din cer har și înțelepciune, îndemânare și credință pentru această împlinire, și cu care acești copii Mă vor avea alături pentru lucrul Meu cu ei, și strâng acum sub harul Meu o mânuță de fii și fiice dintre cei aproape cu voi și vor lucra aceștia cu umilință sfântă, cu armonie, cu dragoste și statornicie toate câte sunt de lucrat sub lucrarea umilinței de duh, așa cum am lucrat Eu lucrarea Tatălui Meu peste pământ acum două mii de ani, o, și vor tresălta cerul și pământul și omul cel de peste tot înaintea acestei povești de dragoste a Mea pentru om peste pământ acum, la sfârșit de timp, și pentru această poveste Eu Mi-am zidit un popor și coborârea Mea la el, la masa lui, la cârma lui pentru credința și dragostea lui de Dumnezeu, pentru statornicie întru acestea, o, și așa am lucrat și așa am ajuns până acum prin cei cu care am rămas de partea Mea, prin cei puțini și mici, cu care Eu rămân de fiecare dată în vremea multelor Mele lucrări, cu care vin de atâta vreme pe pământ ca să tot lucrez și să-l tot întorc pe om acasă la Tatăl, în voia Tatălui cu viața sa.

Ioan Botezătorul este pildă de umilință și de credință pentru tot creștinul care se vrea creștin adevărat să fie, căci am lucrat cu Ioan lucrarea Mea și venirea Mea și vestirea ei peste pământ și a rămas peste oameni lucrarea Mea cu el de atunci și până azi. O, așa lucrez și cu voi acum, așa, fiilor, și vă voi ține de mânuță pas cu pas și vă voi înzestra de sus, și nu veți lucra ca pe pământ, căci Eu, Domnul, sunt cu voi și vin din cer la voi, vin de la Tatăl și stau cu voi pe pământ ca să lucrați voi din cer lucrarea lui Dumnezeu, și tainic voi lucra cu voi și veți vedea pas cu pas pe Domnul lucrând prin voi și pentru voi pentru împliniri mari, și vă voi așeza pașii și vă voi povățui ca să se poată lucra toate, iar voi numai dăruirea și râvna să le lăsați peste voi lucrând, ca să împliniți ca în cer această minune, așa cum ați văzut ce frumos au fost pregătite toate câte trebuiesc acum ca să aducem la vedere petrecerea Mea pe pământ în vremea Mea cu poporul Meu cel de la sfârșit de timp, fiilor.

Și acum vă îmbrac de sus cu veșmânt aparte pentru această muncă sfântă, iar voi să vă faceți rost de vreme pentru slava Mea cu voi, căci ziua slavei Mele se grăbește și ea, și voi grăi peste voi pas cu pas și vă voi întări cu pricepere de sus și fiecare își va face partea lui de lucrare, și totul frățește, totul cu dulce, prin duhul umilinței care ține cerul lângă voi, și vor putea puterile cerești prin voi, și pace multă să lăsați în inimile voastre să fie și să puteți lucra lucrul cel sfânt, pe care acum îl veți aduce Tatălui, iar Tatăl va așeza peste el pecetea Sa și binecuvântarea Sa, o, fiilor. Amin.

Iată, v-am tocmit lucrători în via Mea, căci a sosit culesul și v-am pregătit pentru cules, și am pregătit și pe cele care vor ajuta culesul Meu prin voi, iar acum pecetluiesc cu Duhul Sfânt binecuvântarea cerească pentru lucrul care va arăta peste pământ vremea și mersul Meu cuvânt în vremea Mea cu voi, fiilor, cu voi, și cu cei de dinaintea voastră, pe care voi i-ați urmat și ați mers până azi.

— *De lângă Tine, Doamne Mielule, îi învăț și eu pe cei de azi ai Tăi și le dau lor îndemn pentru lucrarea umilinței, Doamne, o, că mare, mare lucrare ai de împlinit prin ei în vremea aceasta sfântă prin venirea Ta cuvânt peste pământ. Lucrarea cea pentru Tine din partea lor este lucrarea umilinței, Doamne, și aceasta îi ține ai Tăi pe cei care rămân și lucrează lucrarea Ta.*

Nelucrarea duhovnicească de lângă Tine a celor ce s-au apropiat pentru mers pe calea Ta, i-a pierdut pe mulți, căci i-a depărtat neumilința și s-au ridicat cu cârtire și cu nemulțumire ca și cei asemenea lor din vremea primilor creștini nemulțumiți, căci veneau pe calea sfântă care cum voiau și mergeau cum voiau, o, și cădeau grei pe mersul apostolilor Tăi care împărțeau Evanghelia Ta și încreștinarea celor ce credeau, Doamne.

O, copii ai lui Hristos, nelucrarea duhovnicească pe calea creștinilor spre Domnul atrage spre creștini duhul păcatului, căci fără lucru nimeni nu stă. Când Domnul l-a zidit pe om a dat apoi să așeze lucrarea cea duhovnicească între El și om, ca nu cumva să tragă spre om duhul păcatului, dar neumilința omului față în față cu Domnul a atras spre om păcatul și a pierit Adam prin păcat.

Nelucrarea duhovnicească este mare primejdie pentru cei ce vin la Hristos, căci vine peste ei duhul păcatului în fel și chip, și nu mai au ei apoi inimi curate față de cei din jur, și sunt aceștia pedepsiți de însăși apăsarea de pe inima lor și n-au aceștia astâmpăr și greșesc apoi prin nemulțumiri, prin cârtiri, prin vorbiri de rău, iar aceste păcate i-au zdrobit pe mulți și s-au sfâșiat unii pe alții prin păcatul vorbirii de rău și văd ei aceasta după ce iese la iveală rodul lor cel rău prin vorbirea a doi câte doi, câte trei, o, și îi lucrează diavolul cum vrea el apoi prin păcatul vorbirii de rău, prin nemulțumiri, prin cârtiri, prin învinuiri și prin duh de judecată, toate din lipsa umilinței de duh, căci cuvintele rostite la mânie se fac apoi dușmani și cădere pentru cei ce le grăiesc crezându-se drepți și tari în vreme de neumilință, și iată vorba cea cu tâlc care spune că fiecare pasăre piere pe limba ei.

O, fii ai Cuvântului Hristos, iubiți lucrarea umilinței, urmați-o zi și noapte, căci ea vă umple de înțelepciunea de sus, și cu ea iubiți pe Dumnezeu și pe frați, iar altfel vă sfâșiați unii pe alții prin păcatul vorbirii de rău, fiilor. O, nu umblați cu acest păcat! Aveți grijă să vi se ierte păcatele voastre, fiilor. Luați de la izvor pe Domnul, luați-L cu sfială, cu încredere, cu ochi curați și cu inima toată, și veți scăpa de duhul păcatului, care se naște în voi prin nelucrarea duhovnicească, o, fii ai lui Hristos, căci eu, Ioan Botezătorul, așa am fost lipsit de duhul păcatului, căci Hristos mă hrănea cu lucrul cel duhovnicesc, cu cele din cer, cu duhul proorociei, până ce L-am cunoscut pe El la Iordan că El este trimisul și Fiul Tatălui, o, și am, tresărit de bucurie când am văzut cine este Cel Care împărțea cu mine lucrarea duhovnicească și îmi dădea din cer ca să am și ca să fiu.

Așadar, iubiți umilința, fiilor, și veți fi bogați în dragoste de Dumnezeu și de frați, numai să aveți tot timpul veghea cea împotriva duhului păcatului, și totul prin lucrarea duhovnicească în toată vremea între voi.

Iar Tu, Doamne, umple-i pe ei de Tine! Mântuire mare să lucrezi pentru ei, căci vremea și duhul ei are numai dușmani în jurul lor, dar Tu în duhul ascultării de Tine să-i păstrezi, o, și ia în Tine, Doamne, ruga mea cea de azi pentru ei. Amin.

— Duhul Meu, Duhul lui Hristos, a lucrat peste tine prin lucrarea Mea duhovnicească prin care am stat cu tine și te-a ținut întru Mine până ce ai venit la Iordan și M-ai cunoscut și M-ai botezat, adeverind pe cele despre Mine proorocite, o, botezătorule al Meu. Am lucrare mare de lucrat cu ei și vom mângâia cu ea inimi fără de număr și va fi mare slava Mea cu ei peste pământ, căci a venit vremea slavei Domnului, a venit.

Și acum, fiilor, luați aminte, o, luați aminte la cuvântul Meu de azi peste voi și lăsați-vă mici sub mâna Mea ca să-Mi pot arăta prin voi mărirea Mea, slava Domnului din mijlocul vostru și vestirea ei acum peste pământ prin voi, cu Mine lângă voi, și cu voi lângă Mine acum, la sfârșit de timp, pe pământul neamului român, țarina cea cu comoară în ea, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2024